

Svatí nebyli a nejsou
žádní nadlidé. Jsou
to lidé, kteří milují ve
svém srdci Boha a kteří
pak tuto radost sdílejí
s druhými.

(Papež František
na Twitteru 19. 11. 2013)

OBSAH

Úvodník Úvodní slovo	3
Rozhovor Cesta misijní radosti první setkání misijních klubek litoměřické diecéze Dělejme to, co máme a můžeme rozhovor s biskupem Janem Baxantem	4
Duchovní slovo Společenství svatých	6
Z uměleckých sbírek diecéze Návrat obrazu sv. Barbory příběh ztraceného obrazu z Valkeřic	9
Církevní stavby v diecézi S Radkem Rejškem za varhanami kostelů	11
Zprávy Dědictví, na které jsme hrdí prezentace Biskupství litoměřického na veletrhu Památky 2014 Krátké zprávy z diecéze	8 12
Napsali jste Příspěvky čtenářů	14
Charita Charita dává dětem křídla představujeme projekt Dali-Křídlo	18
Pozvánky Poděkování sv. Anežce 25. výročí jejího svatořečení Taizé - Evropské setkání mladých v Praze Pozvánky, knižní nabídka JABOK: nabídka vzdělávacích kurzů Z diářů biskupa a generálního vikáře	7 10 20 21 22

Fotografie
na titulní straně
časopisu:
Karel Pech

Fotografie bez
uvezení autora
Jana Michálková
a Miroslav Zelenka

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
listopad 2014 • 19. ročník • 7. číslo • 20 Kč

Modlitba za obrácení hříšníků

Podobenství o ztracené ovci a ztracené minci tvoří spolu s podobenstvím o marnotratném synovi trojici, která vypovídá o Božím milosrdenství.

Celek těchto třech podobenství je uveden větou: „Za Ježíšem přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli.“ Slova „aby ho slyšeli“ naznačují, že v nich už začal plát plamínek obrácení. Sice malý a skrytý, ale skutečný. Některým lidem se ale jejich přítomnost nelíbila. Jako by v nich nevědomky chtěli tento plamínek uhasit. Dnes by se nemluvilo o celnících a hříšnících, ale o „špatných lidech“. A také dnes by se našli mnozí, kterým by se nelíbilo, že zrovna tyto „špatní lidé“ mají mít s nimi něco společného, anebo že tyto „špatní lidé“ chodí do kostela. Svědčí o tom např. ty známé výroky typu: „Podívejte se, chodí do kostela (/je věřící), a jak se chová!“ Myslíte si, že kdyby tyto „špatní lidé“ přestali např. chodit do kostela, že by to přispělo k jejich polepšení? Právě proto (ať už vědomě, nebo nevědomě) přicházejí do Ježíšovy blízkosti, aby se obrátili... A nebo se někdo zásadně staví

proti jinému kvůli jeho viditelné špatnosti a netuší, že v něm už také může růst skrytý plamínek obrácení.

Postoj Ježíšových současníků, kteří odmítali příchod celníků a hříšníků, připomíná nám, že v této oblasti máme být pozorní. Netušíme, co se v tom či onom navenek špatném člověku odehrává a začíná. Nakonec, každý z nás si může položit otázku, zda v něm samém vůbec nějaký plamínek obrácení je – vzhledem k jeho vlastním chybám.

Účinnou ochranou před výše uvedeným postojem je modlitba za obrácení hříšníků. Když se za někoho modlíme a přejeme mu to nejlepší (věčnou spásu v Boží přítomnosti), jistě nebudeme takového člověka zároveň odmítat.

(Z kázání, 6. 11. 2014, Lukáš 15, 1-10)

R. D. Josef Peňáz, *Postoloprty*

V příštím čísle Zdislavy

- ▶ se podíváme do Teplic za salesiánem **P. Janem Robem**, nyní významným jubilantem, který 17. prosince 2014 oslaví úctyhodných 100 let
- ▶ navštívíme **farní obvod Bělá pod Bezdězem**
- ▶ v příspěvku charity představíme **Maximiliana Behra**, německého studenta, který vykonává praxi v Diecézní charitě Litoměřice
- ▶ přineseme **pozvánky, zprávy z diecéze**, a pokud nám napíšete, i příspěvky vás, našich čtenářů

Jak bude náš časopis vycházet v závěru letošního roku?

Osmé číslo Zdislavy bude adventní, časopis vyjde před první adventní nedělí. Deváté číslo bude vánoční a vyjde zhruba v polovině prosince. Poslední letošní číslo Zdislavy chceme věnovat tématu majetkového narovnání a hospodaření církve poté, co vstoupil v platnost zákon o majetkovém vyrovnání mezi státem a církvemi, konkrétně tomu, jak tento proces probíhá v naší diecézi.

Cesta misijní radosti

První sobotu v říjnu se v litoměřickém Diecézním domě kardinála Trochty uskutečnilo setkání Misijních klubek. V naší diecézi na severu to byla první akce tohoto druhu. Účastnili se jí děti a vedoucí Misijních klubek ze Semil, Liběšic u Žatce, Frýdlantu v Čechách, Ústí nad Labem a Litoměřic. Děti bylo více než padesát, a tak to v diecézním domě a na jeho zahradě hučelo jako v úle.

Od diecézního ředitele Papežských misijních děl (PMD) Luboše Fronka jsme se dozvěděli, jak to chodí v africké Ugandě, kterou osobně navštívil. Teď už všichni víme nejen, jaká tam žijí zvířata, ale hlavně jací jsou v Ugandě lidé. Zaujala nás horlivost, se kterou tam oslavují křesťané Velikonocy.

Abychom se mezi sebou lépe poznali, představila se všechna klubka ostatním a také otci biskupovi Mons. Janu Baxantovi, který přišel mezi nás. Pobavili jsme se divadélkem Lišácká polévka, zazpívali si hymnu PMD, obdivovali jsme houbovou nadílku Jizerských hor a rozhodli se, že chceme být misionáři nejen těm vzdáleným dětem ve světě, ale i našim nejbližším.

Po dobrém obědě jsme si na zahradě vyrobili znak PMD z marcipánu, srdíčka z lýka a krásné barevné kamínky, poskládali vlajky misijních zemí, ale došlo i na akčnější střelbu z kuše, rybolov a prodírání africkou džunglí.

Na závěr jsme poděkovali Pánu za krásný den při mši svaté, kterou sloužil otec biskup. V promluvě, která byla vlastně dialogem, strhl pozornost dětí natolik, že mu doslova ležely u nohou. Krásnou hudbou ozdobila mši svatou ústecká schola pod vedením P. Jiřího Smolka.

Domů jsme odjížděli unavení, ale nadšení úžasnou atmosférou, která se nesla celým setkáním. Povzbuzení tím, že nejsme sami, odhodláváme se k pokračování v tvořivé práci a obětí pro misie. S vděčností Bohu za jeho požehnání doufáme, že toto setkání bylo prvním impulsem k dalším podobným akcím v příštích letech.

Misijní klubka litoměřické diecéze

Dělejme to, co máme a můžeme

Rozhovor s biskupem Janem Baxantem pro Katolický týdeník (uvádíme v plném znění)

Papežská misijní díla u nás fungují už mnoho let. V čem vidíte jejich přínos? Jak hodnotíte jejich činnost?

Sám ani přesně nevím, kolik let u nás v české, nebo i moravské církevní provincii fungují Papežská misijní díla. Ve světě určitě již mnoho let, ale v našich zemích, v našich diecézích se jistě toto dílo mohlo naplno rozvinout až po roce 1989, stejně jako mnohé další iniciativy a aktivity.

Papežská misijní díla vznikla pod autoritou papeže, Svatého otce, jako duchovního pastýře. Misijní dílo se má vyznačovat tím, že je to opravdu dílo – to znamená, že se něco dělá, nejenom mluví, nejenom uvažuje, nejenom debatuje, ale že jsou v misijním díle činní lidé, kteří jsou zapálení misijní myšlenkou. Misijní myšlenka je šířit Kristovo evangelium všude na celém světě, aby se jiskra Kristova evangelia dostala do všech koutů světa. Tím, že můžeme rozvíjet Papežské misijní dílo v naší diecézi, tím spíš platí i pro nás, protože máme stále ještě mnoho koutů, kam se jiskra evangelia naplno nedostala, a když, tak třeba kdysi dávno, a nyní je potřeba ji obnovit, rozjasnit, dodat novou energii. V naší

diecézi má Papežské misijní dílo nesmírný význam, a jak vím, rozvíjí se způsobem mně velmi sympatickým. Zjišťuji, že to není žádná struktura, ale že se tomuto dílu věnují lidé, kteří jsou pro něj nadšení, milují Pána Ježíše a opravdu sami od sebe chtějí něco pro šíření Kristova evangelia konat. Těší mě, že se u nás šíří tímto způsobem. Ne jako nějaká organizace, ne jako nějaké centrum, nějaké středisko, ale jako životní proud.

Co z jejich činnosti Papežských misijních děl je ve vaší litoměřické diecézi nejvíce vidět?

Kdybych to vzal opravdu povrchně, tak nejvíce je vidět výsledek sbírky na misie, která se koná pravidelně každoročně v našich farnostech. Ovšem činnost Papežských misijních děl v naší diecézi existuje i jinak. Tato misie se rozvíjí především mezi dětmi, zapálenými misijní myšlenkou, což není na první pohled vidět. Ale je, existuje, a to je pro mne velmi radostné.

Do jejich činnosti se díky Misijním klubkům zapojují i děti. Je dobře, že se takto učí pomáhat druhým už od malička?

Díky Misijním klubkům, díky dětem je v naší diecézi patrná činnost misijního díla. A že se již od malička do něj děti zapojují, je více než správné, více než nutné. Každé dítě má být vedeno tak, aby nemyslelo jen na sebe, na svoje pohodlí, ale aby pamatovalo na druhé, aby vědělo o tom, že mnohé děti na světě nemají nejenom rodinné zázemí, ale nemají ani základní prostředky k životu a hlavně neznají Pána Ježíše. Je velmi dobře, že stejně jako se od malička děti učí mluvit, číst a psát, sdílet svou radost, a někdy i bolest s druhými, jsou vychováváni k tomu, aby myslely na druhé.

Jak jste byl v této souvislosti vychován vy?

My jsme doma neměli nějaký disciplinární režim výchovy. Byli jsme vychováni spontánně, napodobovali jsme to, co jsme viděli na rodičích, na svých nejbližších, já i na svých starších sourozencích – že nežijí pro sebe, že mnohdy, zvláště naši rodiče, dnes si to už umím zpětně pojmenovat, zapomínali na sebe a pro křesťanskou víru trpěli. Vedli nás k tomu, abychom se nejen nestyděli za to, že jsme křesťané a že věříme v Pána Boha, ale abychom třeba i něco o Pánu Ježíši a o Pánu

Bohu, už jako malé děti, řekli svým spolužákům, kamarádům.

Co jste si ze setkání Misijních klubek odnesl?

Především to, co si může odnést každý dospělý člověk z dětského prostředí: bezprostřednost, spontánnost, radostnost dětského srdce. Mohu říci, že většinu těch dětí, které na setkání přijely, znám a vím, že to přede mnou nehrájí, nepředvádějí se. Pro misijní dílo jako pro jakékoli jiné evangelizační dílo je potřeba nedělat to kvůli někomu nebo za něco, z nějakých postranních úmyslů, ale spontánně a s radostí.

Měl jste už někdy v minulosti možnost potkat se s konkrétními lidmi, kteří Papežská misijní díla podporují?

To je velmi široká otázka, protože s každým, s kým se setkáte a je křesťanem, tak peče každý křesťan v nějaké souvislosti podporuje misijní díla. Protože být křesťanem a nevědět nic o misiích, být křesťanem, následovníkem Pána Ježíše, a nepodporovat misie, být křesťanem a být lhostejný k tomu, jestli lidé na tomto světě znají Pána Ježíše nebo ne, to by nebyl dobrý příklad dobrého křesťana. Takže ať se setkám s kýmkoli a je pokřtěný ve jméno Kristově, vždycky tam alespoň stopu misijního zaměření vidím. Jsem o tom přesvědčen, že každému jde o to, aby bylo Kristovo evangelium šířeno.

Mají podle vás Papežská misijní díla ještě nějaké rezervy? Existují oblasti, kde by mohla/měla být aktivnější?

Tato otázka ve mně probouzí obavu, protože nejenom Papežská misijní díla, ale jakékoli dílo Kristovy církve vůbec, jakékoli křesťanské dílo má vždycky rezervy. Ono to někdy zní jako fráze, že každý z nás může ještě leccos dohánět, že každý člověk má nějaké rezervy. Asi málokdo z nás žije naplno. Každý z nás, křesťanů, nedělá úplně všechno to, co by měl nebo mohl dělat. A s těmi aktivitami je právě spojena moje obava, aby misijní dílo nebylo jenom aktivismem – cokoli v Kristově církvi, pastoraci, evangelizaci, katechezích, cokoli děláme, nemůže být jen aktivismus, to jest akce pro akci, jen aby to bylo něco, co se administrativně vykáže –, ale aby to bylo opravdu něco, co vychází z věřícího křesťanského srdce, a abychom to dělali rádi, abychom k tomu nebyli nijak donucováni.

Dělejme tedy to, co máme a můžeme, a dělejme to rádi a se zápallem, a i za cenu vlastních obětí. I malé dítě, právě asi pro tu svoji prostotu a otevřenost srdce, rozumí tomu, že je správné něčeho se zříci, třeba bonbonu, ve prospěch druhých. To už potom není aktivismus, to je radost křesťanského života.

*Ptal se Tomáš Kutil
Připravila Jana Michálková*

Setkání dětí Misijních klubek, Litoměřice

Jak Papežská misijní díla pomáhají?

Z naší vlasti letos v rámci prostředků z Misijní neděle pomáháme stavět či opravovat celkem 28 kostelů, klášterů, biskupství, far a misijních domů. Kromě toho financujeme vrtání studní a nákup audiovizuální techniky, přispíváme na zajištění chodu diecézí a formaci katechistů. Tato naše pomoc zahrnuje celkem 49 projektů a míří do 8 diecézí v Ugandě, Zambii, Bangladéši a na Srí Lance.

Kromě této sbírky Misijní neděle pomáháme letos ještě více než 63 tisícům sirotků, nemocných, hladových či jinak strádajících dětí ve 23 diecézích a 9 zemích. Výtečkem z misijních akcí a darů hradíme totiž 80 projektů Papežského misijního díla dětí např. v Papui-Nové Guineji, Keni, Ugandě a na Filipínách. Například v Ugandě naše dary dostane 32.371 dětí v bídě, kde přispějeme k záchraně života obětí únosů a nemoci AIDS, budeme se podílet na zajištění nádrže na vodu, na stavbě mateřské školky a školních tříd, lékařské péči, chodu dětského domova a vzdělání opuštěných sirotků. Velmi důležitá je naše podpora studia přibližně 300 bohoslovců a provozu tří velkých seminářů v Keni, Ugandě a Zambii skrze vaše dary na Dílo svatého Petra apoštola.

Dovolu mi, abych vám upřímně poděkoval za modlitby a veškerou podporu papežských misí v loňském roce, během kterého jste na světové misie, bohoslovce, chudé děti a mešní intence misionářům věnovali přes 30 milionů Kč.

Vložme naše úsilí pod ochranu Panny Marie, která nás cestou misijní radosti bude ráda doprovázet. A jak rádi papež František, nebojme se být k Pánu štědří.

Z dopisu P. Jiřího Šlégra, národního ředitele Papežských misijních děl, k Misijní neděli 19. října 2014

Mše svatá v kapli diecézního domu, biskup Jan Baxant s dětmi. Foto: Luboš Fronk

V roce 2013 se v litoměřické diecézi při sbírce na misie vybralo 416.155 Kč. Děkujeme! Číslo za letošní rok zatím ještě neznáme.

Společenství svatých

Kříž a ikona Světových dnů mládeže v naší diecézi

V roce 1984 věnoval papež Jan Pavel II. mladým lidem celého světa prostý dřevěný kříž se slovy: „Ježíšův kříž! Neste ho do světa jako symbol lásky Ježíše Krista, která miluje celé lidstvo. Zvěstujte všem, že pouze v Kristu ukřižovaném a zmrtvýchvstalém je vykopení a spása.“

Kříž své putování po světě začal v Mnichově, odkud byl tajně dovezen do Prahy ke kardinálu Františku Tomáškoví, aby symbolicky spojil mládež východu a západu. Kříž doprovází všechna světová setkání mládeže. Je krásnou tradicí, že rok před světovým setkáním mládeže putuje po farnostech hostitelské země a mladí lidé se okolo něj shromažďují k modlitbě. Během Světového dne mládeže na Květnou neděli 2003, který se konal v Roce růžence, papež Jan Pavel II. přidal ke kříži ještě mariánskou ikonu Salus Populi Romani. Od té doby putují kříž a ikona společně.

Naši diecézi putoval kříž Světových dnů mládeže v roce 2002 (tehdy ještě bez ikony). Po dvanácti letech se k nám vrací.

Program

středa 3. prosince 2014, Liberec

18.00 hod. studentská mše svatá v kostele sv. Kříže
19.00 hod. modlitba chval

čtvrtek 4. prosince 2014,

Litoměřice, Ústí nad Labem

10.00 hod. formační setkání kněží a jáhnů – mše svatá v kapli DDKT v Litoměřicích
18.00 hod. studentská mše svatá v kostele Nanebevzetí P. Marie v Ústí nad Labem

Světový den mládeže se uskuteční v červenci roku 2016 v polském Krakově. V současné době jsou v provozu české webové stránky

www.krakov2016.signaly.cz,
které nabízejí bližší informace.

Petra Přenosilová,
Diecézní centrum pro mládež Litoměřice

Kříž a ikona Světových dnů mládeže v naší diecézi

Ve vyznání víry se modlíme: „Věřím ve společenství svatých...“ Křesťané tvoří společenství s Kristem a mezi sebou. Je to nadpřirozené společenství. Hřích těžký toto společenství narušuje. Takto mluví o společenství svatých papež Pius XII. v encyklice *Mystici corporis*.

Sv. Pavel ukazuje obraz církve jako tělo, kde Ježíš je hlavou, členové jsou tělem. Křesťané se modlí modlitbu Otče náš, všichni jsou dětmi jednoho Otce. Věřící se také modlí přímluvné modlitby ve mši za všechny, kteří jsou s nimi spojeni poutem víry a lásky. Věřící zde na zemi si mohou vyprositi navzájem dary od Boha. Již ve Starém zákoně Abraham, Mojžíš, Samuel, Jeremiáš se modlili za druhé. V Novém zákoně tak činí Ježíš a požaduje tyto modlitby i od apoštolů a křesťanů, svých učedníků. Např. sv. Jakub píše: „Modlete se navzájem, abyste došli spásy. Mnoho zmůže vytrvalá modlitba spravedlivého.“ (Jak 5,16)

Věřící mohou dobrými skutky posloužit druhým (vykonanými v milosti), např. skutky zbožnosti, skutky pokání, skutky milosrdenství. I skutky pokání mohou navzájem dostiuchnit za hříchy. Na tomto zbožném předpokladu jsou založeny i odpustky. Věřící čerpají z duchovního „pokladu“ pokání a zásluh svatých v církvi k vlastnímu odpuštění trestů za hříchy. Poklad církve, to jsou zásluhy Panny Marie, svatých a spravedlivých duší, které byly dosaženy v nadbytku, s úmyslem, aby sloužily druhým lidem ke spásě. Proto jsou přivlastňovány členům církve někdy výslovně, někdy nevýslovně.

I úcta k Božskému Srdci slouží mimo jiné smírné oběti za druhé, za vlašné, za nevěřící a hříšníky... Smírné utrpení je i ve Starém zákoně – Mojžíš trpí za národ, Izaiáš, Job. Sv. Pavel v Kol. 1,24: „Těším se, že mohu trpět za vás...“ Gal. 6,2: „Neste břemena jeden druhého, a tak naplníte zákon Kristův...“

Do společenství mimo věřící, kteří žijí na zemi, patří také svatí v nebi. Církev vítězná v nebi a církev putující na zemi. Církev putující může s užitek uctívat svaté v nebi a prosit je o přímluvy (kult *duliae* = úcty). Proto se slaví svátky svatých v církevním roce. Tato úcta je biblicky doložena např. ve Zj 5,8, 6,3: „Andělé a svatí přednášejí Bohu modlitby věřících. Andělé a svatí patří v nebi

na Boží tvář.“ Podobné myšlenky jsou u Dan 8,17, Tob. 12,16.

V církvi se nejprve jako svatí uctívali mučedníci, později i panny, vyznavači, učitelé církve a další. Skrze svaté se uctívá a chválí Ježíš Kristus. Je to prostřednictvím i úcta. Toto prostřednictvím svatých i úcta svatých jsou pouze druhotné, podřízené a závislé na Kristově vykopení. Svatí mají svatost od Ježíše Krista. Svatí nejsou „konkurenti“ Boha, ale jeho krásným květem a plodem Boha oslavujícím.

Zde se naskytá otázka: Smí křesťan uctívat obrazy svatých a relikvie tj. ostatky? Ano, ale je to tzv. relativní kult *duliae* – úcty, že těla svatých byla chrámem Ducha svatého a součástí mystického těla Kristova. Proto i předměty, které s nimi byly ve styku, se tím posvětily. Již Izraelité ukazují úctu k tělu spravedlivých: vzali tělo – kosti Josefovy – z Egypta do Svaté země, plášť Eliášův „způsobil“ zázrak atd. Proto tím spíše křesťané uchovávali mučednické relikvie ve velké úctě. Skrze relikvie se vzdávala úcta tělu svatého (i jeho duši). Uctívá-li se obraz, pak ne obraz sám, ale ten, koho obraz představuje (Ježíš, Maria, svatý). Nejprve měly obrazy smysl poučující, potom teprve se staly symboly úcty těch, koho představovaly (hlavně ve východní církvi). Úcta se projevovala i tím, že před nimi hořely svíce, okušovaly se, líbaly atd.

Věřící jsou dále spojeni s dušemi v očistci (tj. církev trpící) a pomáhají jim: přímluvnými modlitbami, odpustky, dobrými skutky a obětmi, almužnami a ostatními skutky zbožnosti, a zejména obětí mše svaté (jak svědčí staří otcové Terulián, Cyril Jeruzalémský, Jan Chrysostom, Augustin atd.)

Pomoc věřících se vztahuje na časné tresty za hříchy: mší svatou se promíjejí *ex opere operato* (tj. jistě). Ostatními dobrými skutky v milosti Boží se promíjejí časné tresty (*ex opere operantis* = podle velikosti našeho úmyslu a lásky).

I svatí v nebi mohou pomáhat duším v očistci, a to přímluvami za duše. Duše v očistci až budou v nebi, budou nám velmi vděčně pomáhat. Toto vše je tedy krásné společenství lásky svatých!

R. D. Rudolf Prey, Lenešice

Poděkování sv. Anežce

Z Anežčina života

Narodila se asi roku 1211 Přemyslu Otakarovi I. a jeho druhé ženě Konstanii. O její výchovu pečovaly postupně sestry v slezské Třebnici a premonstrátky v Doksanech. Další roky strávila jako zaslíbená nevěsta na vídeňském vévodském dvoře. Po zrušení zasnoubení žila v Praze. I z dalších plánů na politické manželské svazky sešlo, asi také zásluhou Anežčinou. Ta už nyní jako dospělá dívka vyhlížela jiného ženicha. Inspirována hluboce svatým Františkem a svatou Klárou, se kterou si dopisovala, zakládá za pomoci svého bratra Václava I. klášter Na Františku a sama do něho v roce 1234 vstupuje. Vyniká v péči o poutníky, nemocné a chudé zvláště v blízkém špitále. Nabádá ke smíru své zneprátené královské příbuzné a v době braniborského vpádu do Čech jako jediná z královské rodiny po odvléčení malého synovce, královice Václava, ze země usiluje mířit bídu těch nejchudších. 2. března 1282 umírá. Přestože je záhy zývána lidem jako přímluvkyně v nebi, pocty oltáře se dočká o mnoho století později. Až v roce 1907 je prohlášena církvi za blahoslavenou. Její svatořečení 12. listopadu 1989 symbolicky otevřelo cestu našeho národa ke svobodě.

Svatá Anežko Česká, oroduj za nás!

Reliéf sv. Anežky, klášterní kostel v Doksanech

Doksany • 13. listopadu

Doksany patří k místům, která mají svého *genia loci*. Staletá přítomnost generací sester, prožívajících svůj čas v modlitbě, práci a oběti, utvářela duchovně toto místo.

Podle mnohých pramenů zde v dětství pobývala dcera krále Přemysla Otakara I. Anežka. Ta je zde připomínána při bohoslužbách od března do listopadu každého třináctého dne v měsíci. Na její přímluvu se tu modlíme za duchovní obrodu našeho národa, za církev i na úmysly jednotlivých poutníků. Třináctého připadajícího na všední den v 18.00 hodin, třináctého připadajícího na neděli v 10.30 hodin.

Při Svatoanežské pouti v červnu si tu připomínáme její obláčku, kterou vstoupila 11. června 1234 do kláštera Na Františku. V letošním roce zvláště s poděkováním sv. Anežce za její přímluvu za náš národ a připomenutím si její kanonizace papežem Janem Pavlem II. před 25 lety.

Jak zde mj. řekl prof. Petr Piňha při svatoanežské oslavě letos v červnu: „Přišli jsme samozřejmě kvůli ní a bezpochyby ji každý chceme pozdravit, poradit se, o něco žádat. Chceme ji také ujistit, že na ni nezapomínáme a jsme připraveni nejen předat její odkaz, který jsme od někoho někdy převzali, druhým, hlavně dětem, ale že chceme podle toho odkazu žít, tj. jít ve směru stop, které vtiskla do duchovních dějin, když procházela naší vlastí. V tom spočívá pravá úcta ke světcům, že pokračujeme v jeho úsilí. A takové pokračování je základem tradic.“

Tradice, předávání, vypadá právě tak, jako když se souká nit. My se s tím už dnes nesetkáváme, ale ve starých dobách se předlo v každé rodině. Předání je velmi zvláštní děj. Uvažte, že z nějakých nepříliš dlouhých, ale takřka nespočetných chlupů, které je možno rozfouknout, vzniká vlákno, které je pevné a dlouhé. Snad se nikdo neurazí, když řeknu, že ve vláknu národních tradic je každý z nás jako jeden ten chlup. Aby se vlákno přadleně beznadějně nezamotalo, navíjí ho na kužel, kterým otáčí. Vlákno se kolem něho ovíjí a samozřejmě se v kruzích vždy znovu a znovu dostává na určitá místa klubíčka. Takovými místy v případě tradic jsou výroční připomínky a pravidelné slavnosti. Jejich místa a čas se nějak ustálí, vstoupí do života a my se jich účastňujeme a těšíme se na ně.“

www.klasterdoksany.cz

V listopadu letošního roku si připomínáme 25 let od pádu komunismu. Pro mnoho lidí je tato revoluční doba spjata se svatořečením Anežky České, k níž došlo v listopadu 1989.

V sobotu 15. listopadu 2014 se od 10.30 hodin koná v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha mše svatá, během níž můžeme poděkovat za 25 let svobody.

Praha • 15. listopadu

Bohoslužbu bude sloužit kardinál Pietro Parolin, vatikánský státní sekretář, který do Prahy přijíždí na pozvání kardinála Dominika Duky.

Předprogram slova a písní o sv. Anežce začíná ve svatovítské katedrále v 10 hodin. Od 12 hodin následuje přátelské setkání na Hradčanském náměstí, kde bude připomenuta atmosféra listopadu 1989.

Program

9.30 hod. – otevření katedrály pro poutníky

10.00 hod. – program písní a slova o sv. Anežce České

10.30 hod. – pontifikální mše sv. ke cti sv. Anežky České

12.00 hod. – program na Hradčanském náměstí (pozdřav poutníkům z balkónu Arcibiskupského paláce, hudba a zpěv, svařené víno, koláče)

Pokyny pro poutníky

Poutníci mohou zaujímat místa v katedrále od 9.30 hodin. Pro případ jejich velkého počtu bude před katedrálou umístěna velkoplošná obrazovka. Autobusovým zájezdům je možné doporučit vystoupení na stanici Pražský hrad. Autobusy poté musí odjet, ale poutníci tam při odjezdu zase mohou nastoupit. Místa v katedrále, vzhledem k televiznímu přenosu, by měli zaujmout do 9.50 hodin. Na Hradčanském náměstí nebude možné parkovat.

www.apha.cz

Rok 800. výročí Anežčina narození si můžeme připomenout v knize prof. Petra Piňhy „Ohlédnutí za Rokem svaté Anežky 2011–2012, Přehled a reflexe událostí“, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství v loňském roce.

Dědictví, na které jsme hrdí

Velké množství sakrálních objektů (více než tisícovka kostelů a kaplí) v litoměřické diecézi je dědictvím, které není jednoduché spravovat. Díky iniciativám duchovních, věřících, ale i ostatních lidí, kterým není lhostejné jejich kulturní dědictví a kteří mají zájem na tom, aby „jejich kostelíček“ byl chloubou a žil, se pomalu daří obnovovat to, co po dlouhá desetiletí chátralo.

jsou stále oblíbenější poutě, které se pořádají o svátcích světců, jimž jsou kostely zasvěceny.

V minulosti se staly i nenapravitelné škody. V litoměřické diecézi je to patrně nejen na samotných sakrálních objektech, ale na celé krajině. Vysídlené a znovuosídlené Sudety, těžba uhlí, ideologické důvody nebo vandalství – to vše vedlo k tomu, že se nám řada sakrálních staveb do dnešních dnů nedochovala, nebo je ve špatném stavu.

Vedle záchrany nemovitostí se Biskupství litoměřické stará o obnovu movitých památek, ke kterým patří vzácné sochy a obrazy, a inventář kostelů vůbec. Při pátrání po jejich původu a dějinách se ukazují jejich zajímavé osudy – cestovaly, byly zapomenuty a znovu objeveny, ukradeny a vráceny. Část z pokladů, které litoměřická diecéze ve svých sbírkách má, je k vidění v Galerii a muzeu litoměřické diecéze v Litoměřicích, které je příkladem dobré spolupráce Biskupství litoměřického a Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích.

Veletrh Památky 2014

Ve dnech 23. a 24. října 2014 se v Průmyslovém paláci na Výstavišti v Praze-Holešovicích uskutečnil třetí ročník veletrhu Památky, kterého se ve své premiéře účastnilo i Biskupství litoměřické.

Mezioborový veletrh Památky je atraktivní v tom, že přibližuje nejrůznější řemesla a obory, které se při rekonstrukci a restaurování památek využívají. Na stánku Biskupství litoměřického bylo možné v praxi sledovat jemnou práci šikovné pozlacovačky Ireny Gosmanové, která se podílí například na úspěšné obnově hlavního oltáře v kostele sv. Jiljí v Bezdězu.

Samotná expozice se zaměřila na to, aby návštěvníkům více i méně znalým litoměřické diecéze kromě základních informací přiblížila cenné památky

ky a památkově zajímavá místa. Šlo například o nejznámější poutní místa, na která má smysl směřovat výlety

Irena Gosmanová

a cesty za poznáním. Prezentace rovněž upozornila na nenapravitelné škody, ke kterým v minulosti v diecézi došlo. O něco pozitivnější pak byly konkrétní dobré příklady obnovy památek.

Mezi vystavovateli rovněž bylo Arcibiskupství pražské, Biskupství brněnské a Biskupství českobudějovické. Na veletrhu tak byl prezentován bohatý památkový fond římskokatolické církve a péče o něj, spojená s řešením nelehkých úkolů, se kterými se každý vlastník zapsané kulturní památky při údržbě a obnově potýká.

V rámci doprovodného programu zazněly dvě přednášky Biskupství litoměřického – diecézní organolog a kampanolog Radek Rejšek promluvil o varhanách v litoměřické diecézi a generální vikář P. Stanislav Příbyl nastínil problematiku péče o kulturní dědictví ve světle procesu částečného vyrovnání mezi státem a církvemi.

Jana Chadimová, koordinátorka akce za Biskupství litoměřické Fotogalerie na straně 23

Návrat sv. Barbory domů

Oltářní obraz sv. Barbory z dnes již neexistujícího farního kostela stejného zasvěcení ve Valkeřicích je typickým barokním oltářním plátnem. Jeho vytvoření souvisí s celkovou přestavbou zmíněného kostela ve 20. letech 18. století. Kraj kolem Valkeřic byl v té době součástí konojedského panství, které patřilo jedné z nejznámějších osobností českého baroka – hraběti Františku Antonínu Šporkovi. Právě z jeho iniciativy byl původní středověký kostel sv. Barbory stržen a na jeho místě vystavěn nový. Pro vytvoření titulárního obrazu si vybral dovedného umělce – Kryštofa Viléma Tietze, rodáka z Kravař, který se ve své tvorbě nechával inspirovat dílem Petra Brandla. K. V. Tietze byl na sklonku 17. století ve službách litoměřického biskupa Štemberka a výrazným způsobem se podílel na výzdobě tamní katedrály i biskupské rezidence. František Antonín Špork jej znal zřejmě z pražského prostředí a již před rokem 1722 jej pověřil zhotovením tří obrazů (včetně titulárního obrazu sv. Kateřiny, který je zajímavým protějškem valkeřické sv. Barbory) pro kostel v Merbolticích, rovněž na konojedském panství. Bližší okolnosti objednávky na vytvoření obrazu pro hlavní oltář valkeřického kostela nejsou známy, jisté však je, že k osazení do nové oltářní architektury kostela došlo v roce 1728, kdy byl i nový kostel sv. Barbory slavnostně vysvěcen.

V dobrém stavu byl na svém místě v presbytáři valkeřického kostela obraz fotograficky zachycen ještě v roce 1966 a zdá se, že to byla poslední fotografie obrazu svíce v oltářní architektuře kostela. Kostel byl – zřejmě i díky neobsazenosti blízké fary – v těch letech opakovaně atakován zloději; v archivu byl posléze nalezen zápis dokládající, že v červnu 1968 neznámí pachatelé odcizili z kostela sv. Barbory „odborně všechny obrazy z oltářů“, titulární obraz sv. Barbory nevyjímaje.

Zmíněné krádeže šly ruku v ruce s celkovou stavební degradací kostela, na jehož záchranu chyběly církvi potřebné prostředky a státním institucím jakákoliv vůle. Společně s dalšími sakrálními stavbami Verneřicka byl tak na počátku 70. let 20. století určen valkeřický kostel sv. Barbory k demolici, jež byla 11. července 1975 opravdu realizována odstřelem.

Stejně tak jako zmizel z povrchu zemského valkeřický kostel, byl téměř dalších 40 let považován za nenávratně ztracený, resp. minimálně nezvěstný i obraz sv. Barbory jako titulární obraz právě tohoto později odstřeleného kostela.

O to více bylo překvapením, když se na sklonku roku 2011 dostalo odboru pa-

mátkové péče Biskupství litoměřického informace od pracoviště NPÚ v Praze, že se předmětný obraz znovu „objevil“ a existuje, neboť jeho držitel žádá NPÚ o povolení vývozu obrazu do zahraničí. Tomu se naštěstí podařilo zabránit – díky evidenci obrazu památkovými orgány byl dle fotografií identifikován a orgány státu mohlo být na úseku Ministerstva kultury ČR realizováno (znovu) prohlášení obrazu za kulturní památku (ze seznamu byl po odstřelu kostela jako památka obraz vymazán).

Formálně kroky k získání obrazu realizovala farnost Valkeřice – s ohledem na odbornou náročnost a ojedinělost celé akce bylo vše po dohodě osobně zajišťováno právníkem biskupství, který z titulu své profese advokáta mohl současně farnost při této anabázi právně zastupovat. Podklady pro podání žaloby byly shromážděny velmi pečlivě a rychle archivářem biskupství, takže bylo reálné, že žaloba není bez šancí.

Ačkoli musela být díky počáteční nekomunikaci držitele obrazu na jaře 2012 opravdu farností podána žaloba na vydání obrazu, podařilo se právníkovi posléze navázat komunikaci s držitelem obrazu a došlo k několika setkáním, která naznačila, že mimosoudní ukončení sporu je reálné.

Mezi stranami se brzo vyjasnilo, že spor není už o samovlastnictví obrazu, ale o výši nákladů za údržbu a skladování, které by snad mohl držitel žádat z titulu oprávněné držby, ačkoli ve hře byly i nároky držitele s odkazem na výši znaleckého ocenění obrazu. Matka držitele obrazu, paní Elena Crhová byla restaurátorka a obraz získala do své

dispozice za bližší neobjasněných okolností poč. 70. let. Obraz měla až do své smrti ve svém ateliéru v Praze a do značné míry se zasadila o to, že byl v roce 2013 jejím synem církvi předán ve stavu ne skvělém, ale rozhodně v lepší kondici, než v jaké se nacházel při svém odcizení z kostela v roce 1968.

Ačkoli z pohledu právního nebylo možno držení obrazu jmenovanou považovat za tzv. oprávněnou držbu, nedalo se zpochybnit, že právě to, že se paní restaurátorka obrazu ujala a de facto jej „adoptovala“, bylo pro záchranu obrazu zásadní. Toto vše bylo zohledněno v dohodě, kterou nakonec farnost prostřednictvím advokáta s panem Crhou, držitelem obrazu, uzavřela – součástí dohody bylo nejen vydání obrazu do dispozice církve, ale též zpětvzetí žaloby na soudě a jisté odškodnění držitele, které se podařilo biskupstvím zajistit díky pomoci sponzora.

V několika málo řádcích nelze popsat všechny významné momenty příběhu valkeřické sv. Barbory – jejího znovuvrácení do dispozice církve. Po zhruba 45 letech je to počín významný, radostný a v mnohém symbolický. Zvláště pro litoměřickou diecézi, pokud si uvědomíme, že valkeřický kostel samotný zde sice od roku 1975 není, ale oltářní titulární obraz, představující sv. Barboru jako patronku kostela, zůstal zachován.

Dlužno dodat, že návrat v podstatě nepoškozeného obrazu tak velkých rozměrů a kvality představuje událost v České republice poměrně ojedinělou, neboť Ministerstvo kultury ČR ani jiná biskupství tuto zkušenost s vrácením obrazu po tolika desetiletích nemají. O to větší radost je, že se tak stalo na základě citlivého vyjednávání ze strany biskupství, ne skrze výrok státu učiněný soudním rozhodnutím. Za to patří dík všem, kteří se na tom podíleli – mj. panu Crhovi, který nakonec uzavření dohody umožnil.

V současné době je obraz vlastnictvím Biskupství litoměřického, u užívání bude na základě výpůjčky Římskokatolické farnosti Jedlka v kostele sv. Anny v Jedlce.

Martin Barus, archivář
Jana Benešová, vedoucí právního odboru
Biskupství litoměřické

Foto: Luděk Černý, týdeník Princip, Děčín

Po několika desetiletích se do naší diecéze vrátil ztracený oltářní obraz sv. Barbory ze zbořeného kostela ve Valkeřicích. Instalován byl v kostele sv. Anny v nedaleké Jedlce, kde jej letos 27. září při svatozářské slavnosti požehnal generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbyl. V následujících řádcích vám zajímavý příběh tohoto vzácného obrazu nabízíme.

Zmizelé sakrální stavby

• v Ústeckém a Libereckém kraji 1945-1989 celkem 116 kostelů

Verneřicko

- kostely bez údržby, likvidace zejména v 70. letech 20. století
- poutní kostel Nejsvětější Trojice na Božím vrchu u Verneřic, postavený 1732-1733 na místě záračných udružení, krajinná dominanta
- Mukarov, Merboltice, Rychov, Valkeřice, Touchořiny

Důlní činnost

- Most – 1975 přesunuti děkanského kostela, další zbořeny (1968 kapucínský a 1977 minoritský klášterní kostel, 1963 farní kostel sv. Václava)
- Bystřice, Kopsity, Kralupy u Chomutova, Krbice, Prunčívov, Tachovský, Židovice

Stavba vodních nádrží

- 1961-1968 Nechranice (Dolany, Lomazice), 1969-1976 Přisečnice (Dolna, Rusová, Přisečnice), Fláje (kostel přemístěn do Českého Jiretina)

Vojenský prostor Ralsko

- Svobořice, Jablonec u Mimoně

WWW.DLTM.CZ

Sakrální památky jsou kromě center bohoslužebného života místy setkávání, místy, kde se uskutečňují různé kulturní aktivity – konají se v nich například koncerty duchovní hudby. Je jedinečným zážitkem slyšet zazníť varhany, které mnoho let mlčely. Rok od roku

Pout' důvěry na Zemi

Evropské setkání mladých v Praze - 29. prosince 2014 - 2. ledna 2015

Na přelomu roku se v České republice uskutečnil evropský setkání mládeže, každoročně organizované bratřimi z ekumenického společenství v Taizé. Probíhat bude ve dnech 29. prosince 2014 až 2. ledna 2015 v Praze.

Evropských setkání mládeže se účastní tisíce mladých lidí z celé Evropy i dalších kontinentů. Na programu je společná modlitba, přednášky, bohoslužby, zpěv...

Přípravný tým prosí jednotlivce i skupiny, aby pomohli s přijetím mladých lidí, kteří na setkání přijedou.

Komunita Taizé

Komunita Taizé tvoří přibližně sto bratří z více než třiceti zemí a z různých křesťanských denominací. Komunita chce, aby byl její život znamením smíření mezi rozdělenými křesťany a mezi národy. Bratři žijí výhradně ze své práce; nepřijímají žádné dary.

Setkání v Praze

Komunita Taizé toto setkání připravuje ve spolupráci s místními přípravnými týmy po celé Praze i v jejím okolí. Všichni obyvatelé jsou zváni, aby přijali účastníky ve svém domově. Program setkání se skládá ze sdílení myšlenek a zážitků v mezinárodních skupinkách, společné modlitby a tematických setkání. Dopoledne se bude program odehrávat ve farnostech, sborech a školách, v poledne se mladí lidé shromáždí ve velkých chrámech v centru Prahy a večer na výstavišti v Letňanech (areál PVA EXPO PRAHA).

Pomoc místních přípravných týmů

Přípravný tým se snaží na místní úrovni objevit jednotlivce i skupiny, které usilují o solidárnější svět. Zve je, aby se zapojili do přijetí mladých lidí, kteří přijedou

do Prahy na evropské setkání, a to nejenom poskytnutím ubytování, ale také tím, že s účastníky setkání budou sdílet své naděje a svou práci. Jeho členové doufají, že v Praze a v jejím okolí, odkud se dá dopravit do Letňan do 80 minut, najdou okolo 200 takových týmů.

V naší diecézi v této souvislosti oslovily dobrovolnice z přípravného týmu Taizé farnosti Liberec, Litoměřice, Lovosice, Mladou Boleslav, Bělou pod Bezdězem a Mělník.

Pravidelná společná modlitba během měsíců příprav má připomínat, že se vydáváme na pouť, která je zakořeněná v důvěře v Boha.

Přijmout hosty

2 m² místa doma na podlaže, tj. 1 ubytovaný mladý člověk!

Přijmout u sebe doma mladé lidi může být jedním z nejhezčích způsobů, jak se setkání zúčastnit. Mladí účastníci (většinou ve věku 17–35 let) si přivezou spacáky a karimatky. Potřebují jenom jednoduchou snídani. Po snídani odjedou a okolo 22. hodiny se zase vrátí. 1. ledna můžete pozvat své hosty na oběd. Vřelé přijetí je o tolik důležitější než luxus!

Tým dobrovolníků Taizé na návštěvě Litoměřic

Kontakt

Taizé Praha, nám. Franze Kafky 24/3, 110 00 Praha 1, e-mail: info@taizepraha.cz, tel.: +420 226 633 988, www.taizepraha.cz, www.facebook.com/TaizePraha2014

Církevní stavby v diecézi

S Radkem Rejškem

Za památnými varhanami kostelů litoměřické diecéze

Krásný barokní kostel sv. Vavřince v Jezvě stojí při hlavní silnici tuto obec protínající v celé její délce, a pokud jedete autem zamyšlení a sledujete pouze cestu, snadno jej přehlédnete. Již pohled zvenčí dává tušit, že nepůjde o tuctovou stavbu, ale teprve uvnitř návštěvník plně docení skutečné umění architektů a umělců, z jejichž rukou vzešel nevšední pozdně barokní a rokokový mobiliář. Kručka s varhanami je v tomto kostele protějškem k hlavnímu oltáři vskutku vedleustojným a díky pozoruhodné architektuře vlastního nástroje nejspíš nemá u nás obdoby. A přitom je velmi pravděpodobné, že právě stavební řešení sestavy dvou kůrů nad sebou způsobilo varhanáři velké starosti. Stavitelem kostela v Jezvě totiž není nikdo menší než sám Anselmo Lurago, jehož architektonický „rukopis“ je velmi osobitý a jeho stavby znalec architektury určí na první pohled. Pro Luragovy kostely je typické „prorůstání“ věže skrz průčelí, s nímž vytváří souvislou konvexní linii, což při pohledu zvenčí působí dojmem, jako by věž vyrůstala z hřebene střechy. Toto efektní řešení však přináší problémy při koncipování hudební kručky, protože věž nemůže být nesená pouze jednou stěnou. Nezbyvá nic jiného, než prostor kručky buď rozbít nosnými pilíři věže, nebo věž z velké části do tohoto prostoru plně začlenit, čímž vznikne na mělkém kůru jakýsi tunel, do něhož pak varhanář musí nástroj nějakým způsobem namačkat. Pro varhanáře je takováto koncepce kůru velmi nešťastná. Na druhé straně však možná právě proto vznikla řešení varhan, která dnes obdivujeme jako

originální a jedinečná. Za všechny bych jmenoval třeba varhany v Osově u Berouna (pražská diecéze), v Rabštejně nad Střelou (plzeňská diecéze), Velíši u Jičína (královéhradecká diecéze) nebo právě v Jezvě.

V litoměřické diecézi máme ještě jeden případ Luragova kostela s kůrem pro stavbu varhan vyloženě nevýhodným, a to v Bezně. Těmto varhanám byl již ve Zdislavě článek věnován a z fotografie je patrné, že jejich stavitel Bedřich Semrád zde architektovi pokorně ustoupil na úkor vlastní nápaditosti, co se výtvarného řešení nástroje týče.

Varhany kostela sv. Vavřince v Jezvě jsou dílem vrchlabské dynastie varhanářů Tauchmannových a jsou datovány letopočtem 1796. Není jasné, zda jsou větším dílem výsledkem práce Ambrože Tauchmanna mladšího nebo Franze Tauchmanna, protože oba tito varhanáři představují jednu z nej-

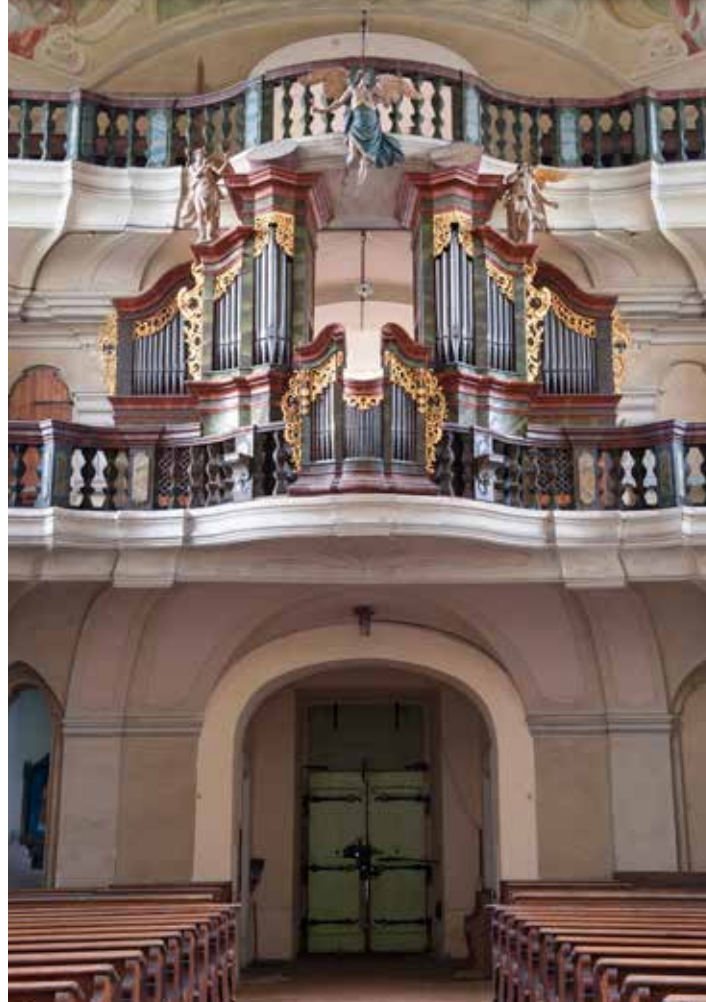
mladších generací rodu a vedli kočovný život, který je zanesl od rodného Vrchlabí značně daleko. Při pohledu na průčelí varhan kostela v Jezvě musíme obdivovat jednak vkus a nápaditost při řešení nikterak velkého nástroje. Tyto varhany mají ve dvou manuálech a pedálu celkem 15 rejstříků, což je řadí k památným nástrojům spíše menší velikosti. Jejich vkomponováním do dvoupatrové sestavy kůrů však vznikl nesmírně efektní celek vyvolávající dojem nesporné monumentality. Problémy s prostorem zde řešil varhanář velmi vtipně – prakticky celý dvoumanuálový nástroj umístil do zábradlí spodní kručky, hlavní stroj rozdělil do dvou křídel o dvou vyšších příšťalových věžích, mezi něž

sešel menší stroj pozitivu, který mírně předsadil, takže vzniká iluze klasického a u našich pozdně barokních varhanářů velmi oblíbeného trojdílného řešení. Pedál pak rozdělil do dvou jednoduše řešených skříní umístěných při zadní stěně. Při pohledu z chrámové lodi tak vzniká dojem pětídílnosti nástroje, což jej opticky velmi „zvětšuje“. Nutno dodat, že Ambrož Tauchmann obdobné řešení varhan uplatnil ještě při stavbě kdysi jistě nádherných varhan na kůru farního kostela v Úštěku, z nichž se do našich časů dochovaly pouze skříně, vlastní nástroj je novodobý.

Ale vraťme se do Jezvě. Tyto varhany patří bezesporu k nejcennějším památkám pozdně barokního varhanářství v diecézi a jsou vzácně zachovalé, byť jejich restaurování se v zájmu jejich uchování pro příští generace stává postupně urgentní nutností.

Radek Rejšek,
diecézní organolog
a kampanolog
Foto archiv autora

Varhany kostela sv. Vavřince v Jezvě

Krátké zprávy z diecéze

Kostel v Jiříkově má obnovenou další vitráž

Vitráž s motivem sv. Josefa opět zdobí kostel sv. Jiří v Jiříkově. Vitráž o ploše 6 m² je jednou z nejstarších malovaných vitráží v regionu Šluknovského výběžku. Roku 1894 ji zhotovil královský umělecký ústav v bavorském Mnichově.

Foto: Jiří Stejskal

Na vitráži z barevného katedrálního skla je dominantní figura sv. Josefa a malého Ježíše, okraje lemuji ornamentální motivy. Závady na okně s touto vitráží byly tak závažné, že narušovaly jeho statiku. Hrozilo vypadnutí skel a jejich rozbití. Při letošní obnově vitráže byly očištěny původní německé nápisy o donátorech, přeřazené po 2. světové válce.

Obnovu vitráže ve výši 245 000 Kč zajistila Římskokatolická farnost Jiříkov za podpory Česko-německého fondu budoucnosti a příspěvků rodáků německé národnosti – Bruna Fabicha a Rolanda Krebse. Její obnova navázala na obnovu vitráže s motivem sv. Alžběty, která proběhla v letech 2011–2012 za přispění německých rodáků.

Obnova vitráže v kostele sv. Jiří není jedinou letošní záchrannou aktivitou jiříkovské katolické farnosti. U nedaleké bývalé márnice právě finišují stavební práce. Na barokní stavbu z 18. století se po opravě krovu pokládá krytina z přírodní břidlice.

Vitráž i márnice prozradily střípek ze své historie. Zjistilo se, že v okolí kostela sv. Jiří v Jiříkově se po roce 1945 střílelo z brokovnice. Jak vitráž, tak kovová makovice na střeše bývalé márnice nesly stopy po zásahu palné zbraně. Patrně se jednalo o dílo vandalů.

Klára Mágrová, Rumburk

Příklad česko-německé spolupráce

Seďm let trvá čilá spolupráce a přátelství mezi Lidovou solidaritou

Freiberg v Sasku a Oblastní charitou Most, která již přinesla mnoho užitečného, poučného, ale i krásného.

U příležitosti oslav 69. výročí od založení Lidové solidarity Německa obdržela v sobotu 17. října 2014 v Berlíně Cenu Lidové solidarity Německa paní Brigita Janovská. Ta organizuje a koordinuje spolupráci s přeshraničními partnery v oblasti církevních a charitativních aktivit již téměř patnáct let. Spolupráce s Lidovou solidaritou Freiberg patří k těm nejčilejším.

Partnerství má za sebou sedm úspěšných a plodných let. Jedním z posledních počínů je společně vytvořený Sociální atlas Euroregionu Krušnohoří. Skýtá ucelený přehled o sociálních službách na obou stranách Krušných hor a obě organizace jej vytvořily za necelý rok za podpory programu Cíl 3. Vžitě se mezi organizacemi staly i odborné semináře pořádané Lidovou solidaritou pro zaměstnance českého partnera, výměnné návštěvy děti i seniorů obou partnerů.

Přidáváme se s gratulací paní Brigity Janovské k tomuto významnému ocenění a děkujeme jí za angažovanost v koordinaci evropských projektů, za aktivaci dobrovolnické činnosti i tlumočení mnoha přeshraničních setkání.

Eva Čenkovičová,
Oblastní charita Most

Hravé tiskoviny pro děti získaly ocenění

Loreta Rumburk získala cenu od Památkové komory České republiky. Ta ocenila vydání tiskovin pro dětské návštěvníky Lorety Rumburk. Hravé česko-německé omalovánky, pracovní sešit a vybarvovací pohledy získaly Cenu poroty v 6. ročníku

soutěže „Má vlast v srdci Evropy. Poznej ji a chraň“ v kategorii Zahraniční partnerství. Ocenění bylo předáno 24. září 2014 v Ledebourském paláci v Praze, v sídle generálního ředitelství Národního památkového ústavu.

Školáci z mateřských a základních škol mají hravé informační materiály k dispozici v Loretu Rumburk od září 2013. Určeny jsou dětem z Česka a Německa. Vícejazyčné „Loretánské omalovánky s příběhem“ a pracovní sešit „Loreta pro děti“ vydala Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk za podpory Ministerstva kultury a Česko-německého fondu budoucnosti. Díky informačním materiálům se děti přístupnou formou seznamují s loretánskou legendou a nejdůležitějšími částmi rumburské barokní památky. Hravé tiskoviny využívají malí návštěvníci při prohlídkách s rodiči, nebo při školních exkurzích. Česko-německý informační a výtvarný materiál slouží dětským návštěvníkům a umožňuje jim smysluplně prožít čas při návštěvě mariánského poutního místa – Lorety Rumburk. Obrázky nakreslila malířka Ivana Frimlová. Tiskoviny jsou k dostání v Loretu Rumburk a informačních střediscích Českého Švýcarska.

Vedle hravých tiskovin mají děti v Loretu Rumburk k dispozici velkoformátové dřevěné pexeso, autorské puzzle a výtvarný koutek. V případě zájmu se v Loretu Rumburk pořádají speciální prohlídky pro děti od 5 let a školní kolektivy ze základních a středních škol.

Klára Mágrová, Rumburk

Liberec uctil relikvii sv. Jana M. Vianneye

Ve dnech 13. až 23. září 2014 putovala po České republice relikvie

srdce patrona kněží, arského faráře sv. Jana Marie Vianneye. Uctít jsme ji mohli rovněž v naší diecézi. Slavnost se konala ve středu 17. září 2014 v kostele Nalezení sv. Kříže v Liberci. Bohoslužbě předsedal generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbyl, homilii pronesl P. Frédéric Vollaud, duchovní správce farnosti v Arsu.

Svatý Jan Maria Vianney se narodil do rodiny sedláků v Dardilly nedaleko Lyonu. Mládí prožíval za pronásledování katolíků v době Francouzské revoluce. Od mládí toužil stát se knězem. Cestu ke kněžství však měl dlouhou, protože zápasil s vysokými nároky seminárního studia, zejména s latinou. Snad proto mu představení po vysvěcení přidělili nepřilíší známou a nábožensky velice zanedbanou vesnici Ars. Jan Maria žil velice skromně a prostě. Nicméně právě svým příkladem a touhou pracovat pro církev dokázal přitáhnout mnoho lidí. Proslul zejména plamennými, někdy velice ostrými kázáními a častým zpovídáním.

Foto: Veronika Zatloukalová

Ve vesnici Ars zůstal Jan Maria Vianney nakonec celý svůj život, přestože chtěl několikrát odejít do ústraní. Dodnes je Ars-sur-Formans vyhledávaným poutním místem.

Jan Maria Vianney zemřel v roce 1859 ve věku 73 let. V roce 1925 byl Piem XI. svatořečen a v roce 1929 prohlášen patronem všech kněží. Jeho srdce zářící čistotou a svatostí žilo pro jediný cíl: přivést všechny duše k Bohu. Srdce, stejně jako celé světcovo tělo, zůstává i po více než 150 letech od jeho smrti zázračně neporušené.

Jana Michálková, Lukáš Peška

Den Bible 16. listopadu 2014

Den Bible letos připadá na neděli 16. listopadu (neděle před slavností Ježíše Krista Krále). Slavit tento den je možné ve farním společenství, ale i v rodině, v soukromí.

Ke slavení ve farnosti může patřit:

- biblicky zaměřená homilie
- ukázková biblická hodina
- přednáška pozvaného hosta
- biblicky řízenec – společná modlitba
- vývěska s biblickou tematikou
- biblicky zaměřené odpoledne pro rodiny
- promítání filmu s biblickou tematikou
- biblická výstava (realie, historie, chutě, vůně)
- výstava různých vydání Bible, které mají farníci doma
- opisování Bible (její části) v kostele, v rodinách apod.

Slavení Dne Bible v rodině:

- důkladná příprava na nedělní biblické texty
- po celý týden číst denně úryvek z Bible
- společná modlitba růžence
- rozhovor nad Písmem apod.

<http://biblickedilo.cz/den-bible/>

Sbírka v Den Bible

Každý rok probíhá v tento den v kostelích sbírka na podporu biblického apoštolátu. Podle rozhodnutí České biskupské konference náleží 25 % výnosu této sbírky Českému katolickému biblickému dílu a 75 % České biblické společnosti (ekumenická organizace). Sběrka bude v kostelích probíhat mimo (odděleně) hlavní sbírku.

Bible v liturgii

Zveme vás k poslechu pořadů „Bible v liturgii“, které pro vás připravuje České katolické biblické dílo ve spolupráci s rádiem Proglas. Projekt vznikl v letech 2000-2008. Připravovalo ho množství teologicky vzdělaných dobrovolníků.

Jedná se o výklady k jednotlivým liturgickým čtením vždy z následující neděle - podle perikop pro liturgický rok církve. V pondělí se podrobně zabýváme prvním čtením, v úterý žalmem, ve středu druhým čtením, ve čtvrtek evangeliem a páteční pořad je věnován tématu, které všechna čtení spojuje nebo liturgickému svátku.

Nezapomeňte od pondělí do pátku ve 20.15 hodin naladit frekvenci Radia Proglas (v litoměřické diecézi je to frekvence 97,9 FM z Ještědu) a připravit se tak na nedělní liturgii.

www.biblickedilo.cz

Requiem za Karla IV. 29. listopadu 2014

Ojedinelou šancí zhlédnout repliku Svatováclavské koruny nabídne koncem listopadu Hrad Litoměřice. Tradiční akci „Advent v hradu“, pořádanou těsně před první adventní nedělí, tedy 29. listopadu, tentokrát zpřesní výstava repliky koruny Karla IV., jejíž originál je součástí českých korunovačních klenotů. Zapůjčí ji Národní památkový ústav, územní památková správa v Praze, státní hrad Karlštejn.

Právě 29. listopadu uplyne 636 let od úmrtí krále Karla IV. Vystavení klenotu zdůrazní vazbu slavného panovníka k litoměřickému hradu, který vlastnil a v němž i pobýval. Na závěr dne bude sloužena zádušní mše za Karla IV. Stane se tak v hradní kapli, v níž se král dle dochovaných historických pramenů modlival. Hlavním celebrantem bude kanovník litoměřické katedrální kapituly Martin Davídek.

„Z hlediska litoměřické kapituly u svatého Štěpána nechal císař Karel zřídit nový kanonikát – děkana kapituly (dnes prelát Karel Havelka), kapitulou obdařil mnohými vinicemi a statky, a rozšířil počet kanovníků až na 12 členů. Vzhledem k zásluhám císaře Karla IV. se sluší, aby litoměřická kapitula na jeho duši pamatovala ve výročním den jeho úmrtí, a i jindy při bohoslužbě. A tak se i já chci, v místech hradní gotické kaple, kde se zřejmě císař modlil při své návštěvě v Litoměřicích, připojit zádušní mši za něho,“ uvedl M. Davídek.

Program

10.00 hod. zahájení

10.05 hod. pěvecký sbor
Litoměřický hlásek

10.00-15.30 hod. vystavení repliky svatováclavské koruny

11.00 hod. divadelní spolek Loudidlo / Princezny mezi námi

14.00 hod. flétnový soubor
ZUŠ Litoměřice

15.00 hod. dramatický soubor
Mladivadlo / O Vánocích, které nechtěly být (Josef Čapek)

16.00 hod. requiem za Karla IV. k 636. výročí jeho úmrtí

Vstup na akci není zpoplatněn. Za prohlídku svatováclavské koruny zaplatí dospělí 50 Kč, senioři a děti (6–15 let) 25 Kč.

Jak jsem se učil být farářem V. Můj kostelník

Týdny mého kněžství se posunovaly dopředu. K mým prvotním patří také náš pan kostelník, který se mnou musel snášet dobré i zlé.

Tak tedy, jednu neděli za mnou přišel do sakristie pán, představil se, a že by rád dělal kostelníka, když se tedy slečna profesorka, sestra pana děkana, odstěhovala na penzi.

On že byl kostelníkem do té doby, dokud do Kostomlat nepřišla za bratrem knězem. Jeho sestra byla ze zdravotních důvodů penzionována. „Ona byla na plíce, a tak nemohla být mezi studenty.“ Jistě, byla tady také padesátá léta, a tak překážkou mohl být také její bratr kněz a víra.

Byl jsem rád, že jsem získal pomocníka. Jediná věc mně vadila, jeho přehnaná uctivost. Kdykoliv jsem se s ním bavil, něco mu vysvětloval, anebo k něčemu potřeboval, tak mně za každou větou přitakával: „Ano důstojnosti, ano důstojnosti.“ Mnohdy stačilo se na něj jen otočit, anebo podívat a už tu bylo zase uctivé shrbení zad a věta: „Ano, důstojnosti.“

To se stále opakovalo jako ozvěna v krápníkové jeskyni ve slovenských Nízkých Tatrách nebo v zámku Humprechtu u Jičina, kde je reprezentativní sál a nebetyčká kopule snad s osmi ozvěnami. Tak mi zněla také uctivá věta: „Ano, důstojnosti.“

Byl jsem z jeho uctivosti již značně vyčerpán a unaven.

Že jsem nevděčník? Povím vám tedy příhodu, která se stala na počátku mého kněžství.

Zemřel velký kostomlatský člověk. Všeobecně vážený, kterého znala celá vesnice a který během svého dlouhého života porazil stovky místních vepřů a selat, ale také volů a jiného porážkového dobytka.

Kostomlatský řezník Mikuláš byl všemi uznávaný a obdivovaný i svými kolegy, kteří tvrdili, že byl nejen mistr ve svém oboru, ale dokonce samotný kníže řezníků. Maso uměl výtečně zpracovat, a to jak od domácích zabíjaček, klobás, uzeného, ale hlavně ze starých kusů nadělal výtečné konzervy, uzené a špek. Za války i po válce bylo masa málo. Ale řezník Mikuláš byl vždy připraven svoji práci obhájit, a to jak před gestapem, tak před mnohými tajemnými KASČ, kteří žádali nekompromisně povolení k porážce. Když se nedostalo povolení na jmenované zvíře, potajmu se zabilo druhé nebo třetí, o kterém se nevědělo. Tím se učinilo zákonu zadost.

Jak již jsem řekl, řezník Mikuláš byl vážený nejen během svého života, ale i po smrti. Byl vystrojen slavný pohřeb. U rakve stálo šest mužů oblečených do bílé košile, šedě kostkovaných kalhot a v červenobílé pruhované zástěře. Před sebou drželi v pohotovosti široké řeznické sekery a na každé z ní byl ještě erb se lvem a sekerou. Opravdu podívaná.

Napsali jste...

S tlukoucím srdcem jsem vyšel ze sakristie s otázkou na pana kostelníka, zda tam jsou knihy, které jsem mu připravil. Odpověď byla jednoznačná: „Ano, důstojnosti, ano.“

Důstojnost tedy vyšla k oltáři. Po jeho políbení jsem zjistil, že ze všech knih, které jsem připravil, byla na oltáři jediná: Lekcionář za zemřelého. „Pane Zahradníku, kde jsou všechny připravené knihy?“ A pan kostelník v hlubokém předklonu mi odpovídá: „Uložil jsem je do skříně důstojnosti, aby byl pořádek, důstojnosti.“ Kostel plný, čestná stráž přede mnou, na kůru kapela říčně hrála Blíž k Tobě, Bože můj. No přece se neseberu a neuteču do sakristie! Obrátil jsem se na pana kostelníka, aby šel do sakristie a přinesl mi Český misál – Ordo missae. Opět hluboký předklon a slova: „Ano, důstojnosti, ano.“ Za okamžik, při vyznání hříchů, byl pan kostelník zpátky a strkal na ambonu agendu „Svatební obřady“. Nemrkl jsem ani okem a sestavil úvodní motlitbu za zemřelého. Přečetl epistolu a varhaník spustil se sborem „Hospodin je milosrdný a milostivý“. Okamžik vhodný pro oslovení kostelníka: „Co jste mi to přinesl?“ – s prstem na slovech Svatební obřady. „Přineste mi Ordo missae, Český misál!“ Během mého povelu se neustále ukláněl a pronášel: „Ano, důstojnosti, ano...“ Kolébající se jako pravý izraelita před Zdí nářků pozadu spěchal do sakristie. Lekcionář mi stále pomáhal. Na kazatelně jsem přečetl evangelium. Při slovech „Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděle“ se po schodech kazatelny plížil pan kostelník.

Strkal mi modrou knížku, na které byl tučný nápis Křestní obřady.

Byl jsem mladý a plný síly, a tak jsem se na kazatelně pevně držel a udržel. Nezřítíl jsem se na čestnou stráž se sekerami, mluvil jsem rozvážně, i když jsem pomalu nevěděl, o čem mluvím. Nepřemýšlel jsem o zemřelém a slavném vzkříšení, ale o tom, jak se do moci misálu. Těžil jsem z toho, že

oltář byl tvář k Bohu, a tak nikdo asi netušil mé zoufalství. Při sestupování z kazatelny jsem vzal podpaždí pana kostelníka, který s pokorně skloněnou hlavou ve výši kolien se ptá: „Už je to dobrý, důstojnosti?“ Má rozhodná tichá odpověď zněla: „Nechte toho klanění a chvíli mě vážně poslouchejte. Běžte do sakristie a ve skříně s knihami je jedna velká červená kniha, na jejímž hřbetě je napsáno Ordo missae – Český misál. Nic jiného mi prosím nenoste.“

Vystoupil jsem k oltáři Božím, který mě od mládí naplňoval radostí, a začal jsem se modlit: „Požehnaný jsi, Hospodine, Bože celého světa...“ Byla to prosba velmi naléhavá, aby Pán přijal obět z mých rukou ke chvále a slávě svého jména a také pro mou utýranou duši... Pán mou prosbu vyslyšel. Kostelník s rukama vepředu nesl k oltáři všechny knihy. Tu největší vespod. Ano, Ordo missae neboli Český misál byl objeven. „Požehnaný jsi, Bože, navěky.“

WV

(další ze vzpomínek jednoho z kněží naší diecéze)

Záchrana kostelů na Jablonce

Jablonecké děkanství se vzorně stará o své kostely. V letošním roce pokračovala obnova původní výmalby v kostele v Lučanech nad Nisou. Dále byla provedena obnova dvou vitrážových oken v kostele v Rýnovicích. Tyto opravy kostelů se mohou konat převážně za dotace Ministerstva kultury ČR, příspěvků měst nebo veřejných sbírek.

Je potěšitelné, že se o církevní památky stará také primátorské město Jablonec nad Nisou (ty, které má ve vlastnictví). Letos byla opravena střecha na kostele sv. Anny položením španělské břidlice. Dlouhou dobu trápil obyvatele Proseče, obce, která byla k Jablonci připoje-

na, stav kapličky, jež byla v roce 2012 prohlášena kulturní památkou. V roce 2013 jí hrozilo dokonce zřícení. Zásluhou anonymních přátel památek a za přispění dotací města a Ministerstva kultury byla kaple z roku 1570 zcela obnovena, jak ukazuje fotografie ze současnosti. Na druhém snímku můžeme vidět, jak vypadala v zuboženém stavu před několika lety. Kapli Panny Marie zasvětil 5. září za přítomnosti primátora města Petra Beitla Jablonce-

ký děkan R. D. Oldřich Kolář. Majitel kapličky ji daroval v loňském roce městu a lze věřit, že se o zachování jejího současného vzorného stavu bude město starat.

Karel Vogt, Jablonec nad Nisou

Lazariáni v Hejnicích

Letošní generální kapitula Českého velkopřevorství Jevonského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského proběhla ve dnech 12. až 14. září opět v Hejnicích, v objektu Mezinárodního centra duchovní obnovy a baziliky Navštívení Panny Marie. Generální kapitula je každoročním vrcholným setkáním členů velkopřevorství. Projednávají se a hodnotí výsledky činnosti v uplynulém roce a stanovují se hlavní cíle pro rok další. V Hejnicích se generální kapitula konala již potřetí. Předcházející probíhaly v letech 2007 a 2010. Významnou událostí byla účast Slovenské a Polské komendy, které v současné době jsou součástí Českého velkopřevorství.

Letošní kapitula začala v pátek večer vigiliemi v kapli sv. Antonína Paduánského. Noví a povyšovaní členové, kteří prošli již v létě duchovní formací v Chotěboři, skládali řádové sliby. Po vigiliích jsme se odebrali do krypty baziliky k rakvi našeho spolubratra a kaplana Severočeské delegace OSLJ patera Miloše Rabana. Společné modlitby stejně jako vigilie vedl řádový vikář pater Pavel Porochnavec. Následujícího dne probíhalo pracovní uzavřené jednání pod vedením J. E. velkopřevora Jana hraběte Dobrzenského GCLJ, současného 50. velmistra řádu. V dlouhé historii lazariánů (v roce 2016 se bude v Říme slavit 900 let od založení řádu ve Svaté zemi) je to poprvé, kdy se velmistrem stal Čech. Při jednání kapituly vedoucí činitelé přednášeli zprávy o duchovních, charitativních a organizačních aktivitách probíhajících v uplynulém roce. Následovalo jednání v sekcích a společný závěr, kde byly stanoveny základní úkoly pro příští rok.

Vyvrcholením kapituly byla, jak určuje tradice, slavnostní mše svatá, spojená s investiturou, tzn. s přijímáním nových členů, povyšování a vyznamenávání některých členů stávajících. Potěšilo nás, že hlavním celebrantem mše svaté byl opět náš sídelní biskup J.E. Jan Baxant a homilii přednesl duchovní převor řádu J.J. František Lobkowicz, biskup ostravsko-opavský. Koncelebranty byli řádoví kněží z Čech, Slovenska a Polska spolu s dalšími duchovními litoměřické diecéze. Při investituru bylo přijato osmkrát mužů a dam za nové členy. Další byli povýšeni, z nich několik do hodnosti rytířů. Ti byli pasováni velmistrem. Jedním z nich byl prof. PhDr. Ing. Jan Royt, prorektor Univerzity Karlovy. Duchovní, povýšení do odpovídající hodnosti, skládali slib na řádový ostatkový meč. Stejně tak dvě dámy, které byly do této hodnosti přijímány dle práva. V závěru bohoslužby převzali oba otcové biskupové spolu s chev. Zdislavem Čechem zlaté záslužné kříže Pro Fide et Merite, nejvyšší vyznamenání Českého velkopřevorství. Spolubratr Čech, známý výtvarník a heraldik, v letošním roce oslavil čtyřicet let členství v řádu. Nižší stupně, bronzové a stříbrný kříž, převzali také čtyři zasloužilí spolubratři. Při celém

obřadu se úspěšně uplatňovali jako ministranti a organizační pomocníci členové katolického skautského oddílu Ichtys z Liberce. Potěšilo to našeho hostitele, patera Pavla Andře, který tento oddíl před léty zakládal.

Nejsem schopný v tomto článku vypsát slavnostní atmosféru mše svaté, ani bratrského ducha následujícího setkání v budově bývalého kláštera. Stejně tak všechny podrobnosti jednání a slavnostních aktů. Bylo pro nás důležité, že jsme se setkali a utvrdili se, že patříme do jedné lazariánské rodiny. Cítili jsme to, když jsme se v neděli dopoledne loučili.

Zájemcům o náš řád doporučuji webovou stránku www.oslj.cz

Antonín Schauer KCLJ, CMLJ, velitel Severočeské delegace

Ve Žďáru bylo krásně

Před dvěma lety jsme s rodinou zavítali na pouť rodin, která se konala v rámci celostátního setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou. Sobotní program, večerní vigilie, nedělní závěrečná mše svatá a úžasná atmosféra nás s manželkou přenesla o mnoho let zpět na Jasnou horu, do údolí za Loretem i pod Eiffelovku i na všechny Velehrady, kde jsme i my zažívali podobné krásné chvíle.

Pouť rodin nás tehdy tak oslovila, že jsme neváhali a na tu letošní – národní – jsme se rozhodli samozřejmě jet a zastupovat a reprezentovat tak naši litoměřickou diecézi. Společně s námi na Vysočinu vyrazily ještě dvě rodiny z České Lípy. Šest dospělých a šest dětí, to už je fotbalový tým i s trenérem.

Dorazili jsme už v pátek 29. srpna a po ubytování, asi 50 m od vchodu do areálu kláštera, v penziónu Kaple jsme vyrazili na zahajovací mši svatou na Zelené hoře. Přivítání na pouti bylo ve

zcela zaplněném chrámu sv. Jana Nepomuckého umocněno skutečností, že tento Santiniho architektonický skvost byl dva dny před tímto setkáním po padesáti letech vrácen církvi a Žďárští nás vítali vlastně ve svém.

Po mši svaté jsme museli nasycit naše hladové děti a ty menší musely do hajan. Starší ratolesti a rodiče, kteří nemuseli uspávat, se vydali opět na setmělou Zelenou horu, kde jsme se v tichu Nikodémovy noci setkali s Ježíšem. Ve světle svíček a zpěvu Žďárské scholy byla pro nás adorace nádherným zakončením dne.

Druhý den ráno už celý areál kláštera žil začínající poutí. Hned u vchodu jsme se podepsali na hokejový dres, kterým se vyjadřovalo, že prostě fandíme rodině. Naše menší děti se hned vrhly do všech připravených lákadel od balonků až po umění výroby bublin.

Nejdůležitější část přípravy a programu před mší svatou byla slova P. Vojtěcha Kodeta. Několik myšlenek z jeho promluvy: „Rodina je dar a poslání. Jsme stvořeni jako obraz Boží. Rodina je záměr Boží. Od počátku byla v Božím plánu. Láska rodičů je cesta k poznání a přijetí lásky Boží.“ (www.vojtechkodet.cz)

Středobodem poutí byla samozřejmě mše svatá. Bohoslužba pod širým nebem je vždy zvláštní, jiná než v uzavřeném prostoru. Navíc tato mše svatá byla provázána souvislým a stálým pobíháním a výskáním dětí, které se na trávníku, karimatkách a lavičkách přidaly k Boží chvále po svém a s velkým nasazením. No, kdy se podaří v kostele

vidět stoupat do větví stromů, k věži kostela a pak až do nebes jeden či více z mnoha stovek žlutých balonků, kterým jejich malý majitel, většinou omylem, dal svobodu. I podle slov našeho čtyřletého Vojtěška to byla skvělá mše. Nemůžu v žádném případě nenapsat, jak nám bylo milé setkat se v zahajovacím průvodu a při mši svaté s naším otcem biskupem Janem. Jeho radostná tvář, úsměv i pozdravení nás nejen těší, ale i povzbuzuje. A to ještě pořadatelé poslali otce biskupa Jana podávat svaté přijímání do našeho sektoru a my jsme vlastně byli u svatého přijímání jako doma.

Po skončení mše svaté měla každá rodina na výběr, jak stráví odpoledne. A tak jsme se rozdělili, protože tak každý stihl něco a dohromady jsme pak stihli moc. Děti samozřejmě maximálně využily pískoviště, skákací hrad i herní stanoviště v sadu. Ti z rodičů, kteří nebyli vybráni k hlídání svých dětiček, tak byli na adoraci s komunitou Emanuel, prohlídce kláštera i koncertu Petra Bendeho a Pavla Helána. Všichni jsme se setkali na dětském divadelním představení. A to jsme ještě stihli pár slov s naším otcem biskupem Janem.

Zhruba o půl čtvrtě se uzavřelo setkání závěrečnou modlitbou a požehnáním otce biskupa Cikrleho. Ale nebyl to ještě úplný konec. Byla to přeci pouť, a tak rozloučení muselo ukončit alespoň malé putování, které nádherně korunovalo tento krásný den. Následovala modlitba v klášterním kostele a pak se přes Rajskou zahradu za zpěvu Salve Regina vydalo procesí kněží, jáhnů a mnoha a mnoha velkých, menších a ještě menších dětí a jejich rodičů směrem na Zelenou horu. V čele dlouhého průvodu, který se ubíral po nábřeží Konventského rybníka byly nesený ostatky sv. Jana Nepomuckého. V chrámu sv. Jana Nepomuckého jsme pouť v pátek zahájili a společně s otcem biskupem Radkovským jsme ji zde také uzavřeli. Požehnání a domů. Moc se nám odtud nechtělo. Velmi pomalu, tedy jak naše rychlé a neustále

pobíhající ratolesti dovolily, jsme se vydali k autu. Rozloučení a cesta zpět k domovu. Jsem vděčný za tyto dva dny, za šťastný návrat domů i skvělého řidiče, který nás bezpečně a rychle do a ze Žďáru dopravil.

A co nám ty dva dny přinesly? V první řadě krásné a přítomnosti našich dětí i nesmírně radostné chvíle v Boží přítomnosti na adoracích i bohoslužbách, zážitek z milé a laskavé atmosféry, která zde vládla, i povzbuzení a energii pro další všední dny. A za druhé také blízkost našich rodin, které se vydaly na pouť, pocít společenství v modlitbě během jízdy naším minibuskem, ale i při společném jídle, procházce i nákupu. Co z toho vše je nejdůležitější? Pán Bůh ví. Myslím ale, že jako celek to bylo super.

(Kázání kard. Dominika Duky najdete na www.dominikduka.cz)

Jan Policer, Česká Lípa

Cvikovská Coolna

V sobotu 4. září 2014 se ve Cvikově uskutečnilo již 4. vikariátní setkání dětí a mládeže pod tradičním názvem „Cvikovská Coolna“. Kůlna se koná ve Cvikově dvakrát ročně. Primárně je určena dětem od 7 do 12 let, ale tradičně se jí účastní i několik starších mládežníků. Letos se včetně organizátorů sešlo 50 dětí a mládeže. Program připravovali hlavně animátoři litoměřické diecéze, kteří si tak vyzkoušeli, jaké je to být animátorem v praxi. Také se na něm podíleli místní mladí, kteří jsou ochotni se obětovat a věnovat svůj čas službě druhým. Organizátoři se společně sešli již v pátek 3. září na cvikovské faře. Pečlivě celý večer připravovali program následujícího dne. Jelikož 4. září je svátek sv. Františka z Assisi, bylo toto setkání tematicky věnováno jemu.

V sobotu ráno se začaly sjíždět děti z České Lípy a okolí a nechyběla ani cvikovská mládež a děti z Dětského domova v Krompachu. Úvodní slovo proběhlo v místním kostele sv. Alžběty.

Děti viděly scénku, která jim přiblížila život svatého Františka z Assisi. Mezi sebou se seznámily pomocí krátké hry, rozdělily se do skupinek a vyslechly si katechezi místního kněze Rudolfa Repky. Dopoledne se uskutečnila velká hra „Po stopách sv. Františka“, kdy děti ve skupinách vyrazily na cestu, při které je čekalo osm stanovišť s nejrůznějšími úkoly. Následoval oběd a poté odpolední skupinky. Děti si mohly podle svého gusta vybrat mezi fotbalem, sportem pro mladší děti, zábavnými společenskými hrami nebo výtvarným workshopem, kde si vyzkoušely, jak vyrobit origami.

Setkání bylo zakončeno mší svatou v kostele sv. Alžběty za doprovodu kytary a děti již tradičně dostaly za odměnu společnou fotku. Všichni účastníci byli vděční, že se stále najde někdo, kdo pro ně ve svém volném čase připraví takový krásný den, jako byl tento. Všechny fotografie jsou na www.beranos.cz.

Pro starší děti (od 12 let) připravujeme první formační víkendovku „nové generace“, která se uskuteční o víkendu 28. až 30. listopadu 2014 na cvikovské faře. Začátek bude v pátek v 18 a konec v neděli v 11 hodin. Historii formačních víkendovek přiblížíme v dalších číslech Zdislavy.

Liduška Smolková a P. Rudolf Repka

Libercem zněly Modlitby matek

V sobotu 20. září 2014 se v Liberci uskutečnilo diecézní setkání hnutí Modlitby matek. Setkání vedly Markéta Klímová, Klára Hrušová a Růžena Fialová. Vzhledem k tomu, že náš kraj bývá označován jako „misijní oblast“, jsem nečekala příliš velkou účast a doufala jsem, že se nás sejde alespoň tolik, abychom daly dohromady jednu skupinku matek.

Prvním překvapením byl počet přítomných. Sešlo se nás asi dvacet pět, většina z nás byla místních. Dvě paní

přijely ovšem až ze vzdálené Bíliny – jejich obětavý pan farář je dovezl do Liberce a po skončení zase vyzvedl a vezl takovou dálku zpět (bohužel se mi nepodařilo zjistit jméno onoho pana faráře).

Atmosféra setkání byla přátelská, svědectví, která jsme slyšely nás povzbudila a upevnila nás v úmyslu se za své děti vytrvale modlit. Vlastní modlitba na nás svou silou a opravdovostí mocně zapůsobila.

Podle slov několika účastnic bylo toto setkání pro ně doslova „pečkou“, podnětem, který je vyburcoval z nečinnosti. Některé šly na setkání jen proto, že slíbily pomoc při organizaci či ze zvědavosti, a jejich radost a nadšení po skončení modlitby byla úplně dojemná.

Více než dva roky jsme se scházely tak dvě, někdy tři matky a teď najednou máme dvě tak naplněné skupinky, že se asi budeme muset ještě rozdělit. Prošli jsme Pána Ježíše o dvě či tři maminky a dostaly jsme dvě, tři skupinky...

Mé díky patří organizátorkám, zúčastněným maminkám, těm, kdo pomáhali, a všem, kdo se za naše setkání modlili. Děkuji našemu panu arciděkanovi Radku Jurnečkoví za možnost uspořádat setkání na arciděkanství na faře a také otci Ignáci Majvaldovi OFM, který nám sloužil mší svatou.

Jsem Pánu Ježíši velmi vděčná, že vše, co nás trápí při výchově dětí, mu můžeme v modlitbě svěřovat do rukou. Děkuji Bohu a také Matce Boží Panně Marii za jejich ochranu a péči o nás a naše rodiny. Prosím všechny, kdo budete tyto řádky číst o modlitbu za naše nově vzniklé skupinky u nás v Liberci.

Jolana Těmínová, Liberec

1989
2014

17. listopad
25. výročí Sametové revoluce
v televizi Noe

- Živé vstupy z Národní třídy v Praze.
- 10:00 Mše svatá na poděkování Bohu a sv. Anežce České za dar svobody z kostela sv. Voršily v Praze.
- 18:00 Slavnostní vyhlášení výsledků Festivalu dobrých zpráv 2014.
- 20:00 Největší přání - dokument Jana Špáty o hodnotách mladých lidí v posledním roce totalitního režimu. Poslední záběr filmu je natočen 17. listopadu 1989 na Národní třídě.

Již dva roky zprostředkovává Diecézní charita Litoměřice pomoc sociálně slabým dětem v Mongolsku. Celkem je do zahraničního projektu zapojeno 29 dětí, které potřebují pomoci. Již osm dětí má své dárce, zbylých dvacet jedna dětí však čeká na podporu.

Vážení a milí přátelé,

výrazem křesťanské dospělosti je svědectví života. Ani v biblické době prvních křesťanů nestačilo tvrdit, že víra v Boha se obejde bez skutků milosrdenství a lásky vůči bližním. Stále více se v současné době prosazuje vědomí, že bliženská láska je viditelnou tvář křesťanů. Oprávněně chceme žít v krásném světě, Bohem stvořeném a Božím Synem navštíveném. Pravá krása nezvedá. Krásný je každý člověk, pokud má ušlechtilé, krásné srdce.

Projekt Diecézní charity Litoměřice „Dali–Křídlo“ má touhu být prostředníkem ke zkrášení světa. Dává příležitost každému z nás, z dobroty srdce, poskytnout finanční příspěvek těm, sice v Mongolsku od nás vzdáleným, ale přece bližním, kteří sami si pomoci nemohou a stejně jako my chtějí studiem dosáhnout vzdělání a tím i důstojné postavení v životě. Každá účinná pomoc se může stát „křídlem“ pro toho, kdo dává, i pro toho, kdo je obdarován. Odjakživa přece touha „vzlétnout“, „mít křídla“ znamená být svoboděn, nespoután lidským sobectvím, a mít rozhled, být vzdělán.

Žehnám všem dárčům i obdarovaným a velmi rád podporuji tuto ušlechtilou iniciativu naší diecézní charity.

Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický

Projekt Dali–Křídlo byl zahájen pod záštitou biskupa litoměřického roku 2012 a umožňuje lidem dobré vůle podílet se na přímé podpoře vzdělávání a rozvoje osobnosti konkrétních dětí a mladých lidí v Mongolsku. Díky předchozím činnostem Charity, realizovaným právě v Mongolsku, získali charitní pracovníci četné zkušenosti s místními obyvateli a také kontakty, důležité pro zahájení nového projektu. Diecézní charita Litoměřice vycházela z potřeb místních lidí a zaměřila se především na děti a mladé lidi. Jako spolupracující organizaci si zvolila Salesiány Dona Bosca, kteří pečují o děti na internátních školách. „Prostřednictvím vzdělání chceme dětem dát jakási pomyslná křídla, která jim nabídnou větší rozhled a širší možnosti v budoucím uplatnění. Tato myšlenka nás vedla také k názvu projektu. Můžeme mu rozumět tak, že dáváme lidem křídla, současně mu ale rozumí i Mongolové, dali je totiž v mongolském překladu křídlo,“ vysvětluje Roman Striženec, vedoucí projektu.

Základní myšlenka projektu

Projekt Dali–Křídlo spočívá v přesvědčení, že prostor pro živé projevy dobré vůle lidí není omezen hranicemi a že odpovědnost za druhé, kteří s námi pobývají na tomto světě, nemusí nutně končit v rámci rodiny, národa či státu.

Průběh projektu

- Do projektu se mohou zapojit fyzické osoby, právnické osoby, ale i skupiny lidí dobré vůle.
- Výše darované částky je fixní a činí 7.200 Kč ročně, přičemž si dárce může zvolit rozložení plateb.
- Darované finanční prostředky jsou

Internátní škola

do 14 dnů převedeny na účet partnerské instituce Salesiáni Dona Bosca v Mongolsku.

- V následujících 365 dnech je dar využit ve prospěch vybraného dítěte.
- Zajištěna je také zpětná vazba. V průběhu roku je dárce dvakrát písemně informován o situaci a prospěchu dítěte. Jedná se o zprávu zpracovanou partnerskou organizací Salesiáni Dona Bosca a dopis psaný podpořeným dítětem.

Charita k poskytnutému daru nabízí vystavení písemného potvrzení, které lze použít pro odečtení daru od základu daně. Zapojení do projektu není pro nikoho závazné. Svou podporu může dárce kdykoliv bez udání důvodu ukončit. I na takový případ je Charita připravena. Pokud některý dárce podporu ukončí dříve, než dítě dokončí školu, hledá Charita dárce nového. Pokud se nového dárce nepodaří sehnat, je dítě podpořeno s rezervních zdrojů.

O projektu

Projekt zajišťuje Roman Striženec, pracovník Diecézní charity Litoměřice, který Mongolsko několikrát osobně navštívil, a dokáže tak zaslíbeně mluvit o místních sociálních problémech, politice, způsobu života, ale i společenských tendencích.

V rámci projektu Dali–Křídlo pořádá besedy o životě v Mongolsku a zároveň tak představuje zmiňovaný projekt. Každá beseda je uvedena filmem „Jeskyň žlutého psa“, který vznikl ve spo-

Výuka před jurtou

lupraci s německými filmaři, a ačkoli se nejedná přímo o dokument, přesně popisuje venkovský život Mongolska. Film seznamuje se způsobem vzdělávání místních dětí, náboženskými tradicemi, rodinnými vztahy. Ukazuje, jak úzce je spjat život mongolských lidí s přírodou a jak postupně do harmonického života tamějších lidí zasahuje civilizace.

Díky kvalitě filmu a jeho emotivně laděné atmosféře přijde člověku na mysl spousta otázek, po zhlédnutí tedy následuje prostor k besedě.

Již několik besed v rámci litoměřické diecéze má pan Striženec za sebou a plánuje další. Mezi posledními byla prezentace v Čajovně a vinotéce v Lovosicích, kterou svým vystoupením zpestřili místní undergroundoví muzikanti z kapel Gun Joking a Steelfaith. Beseda muzikanty nadchla natolik, že na místě začali plánovat pro Dali–Křídlo benefiční koncert.

Úkolem besed však není pouze shánění nových dárců. Nabízí pohled do života jiného národa, a to národa lidí, kteří žijí také mezi námi, což je pro soužití dvou různých kultur velmi důležité. Litoměřická Charita tedy nabízí besedy také školám, a to především školám s humanitním zaměřením.

Rozhodli jste se podpořit dítě?

Každý, kdo se rozhodne pro podporu, vybere si prostřednictvím webových stránek konkrétní dítě či mladého člověka, kterého chce podpořit, a poskytne jednorázově, nebo formou rozložených příspěvků prostřednictvím Diecézní charity Litoměřice finanční dar. U každého dítěte, které žádá o podporu, je uveden popis jeho rodinné situace a účel, na co bude dar využit.

Podrobné informace naleznete na www.kridlo.dchltm.cz

Připravila Edith Kroupová, Diecézní charita Litoměřice

Přednáška o Mongolsku pro seniory

Ochutnávka mongolských pokrmů v rámci přednášky

Dopis obdarovaného dítěte

Vážená Paulino,

velmi Vám děkuji, že mi pomáháte, a posíláte dary. J když se s Vámi nemohu setkat tváří v tvář, a vyjádřit Vám vděčnost, budu se za Vás modlit a pomoci modlitby se náš vztah bude prohlubovat. Vždy se budu modlit za Vaši laskavost a životní štěstí. Právě jsem absolvoval gymnázium. Doufám, že budu dobrým občanem a čestnou osobou. Jsem rád za Vaši finanční a psychickou podporu.

Duch svatý a Bůh bude s Vámi a Vaší rodinou. Přeji Vám i Vaší rodině hodně štěstí a dobré zdraví.

S úctou

Khulan - Carmela

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.czObjednávky: objednavky@paulinky.cz

Jungmannovo náměstí 18

110 00 Praha 1

Tel.: 224 818 757

Jacques Philippe

Cesta důvěry a lásky

Na mnoha příkladech ze života světce je ukázáno, že některá její vnuknutí jsou cenná i dnes, zejména ve chvílích obtíží a zkoušek.

Brož., 160 str., 179 Kč

Walter Ciszek

10 rad papeže Františka pro dobrý život

Argentinský časopis Clarín se obrátil na papeže Františka s otázkou, zda existuje nějaký návod na šťastný život. V neformálním rozhovoru Svätý otec odpověděl, že takový recept nezná, ale zmíní deset rad či principů, které jsou základem vyrovnaného života.

Brož., 24 str., kapesní formát, s fotografiemi, 35 Kč

Anna Bissiová

Všemocné emoce?

Jak poznat a zvládat vlastní emoce

Zkušená psycholožka objasňuje původ různorodých emocí, které se v nás ozývají, a poukazuje na to, jak důležitou roli plní emoce v lidském životě. Učí nás, jak jim porozumět a naučit se s nimi žít.

Brož., 224 str., cena 235 Kč

Stormie Omartianová

Stormie

Příběh odpuštění a usmíření

Autorčino dospívání bylo poznamenáno fyzickým i psychickým týráním, což ji dohnalo k okultismu, drogám a tragickým vztahům. Jen krok od sebevraždy sdílí s námi bod zlomu a vypovídá o svém uzdravení. Nádherný příběh o tom, jak může Bůh vyvést život ze smrti.

Brož., 255 str., 259 Kč

Gulía Gabrielióv

Jednou nohou v nebi

Zvítězím, i kdybych prohrála

Svědectví čtrnáctileté dívky, která vážně onemocněla a dva roky bojovala o život. I když věděla, že její boj bude asi márný, neslo se toto období ve znamení radosti ze života, umění vidět věci jinak a prohloubení její víry.

Brož., 112 str., 135 Kč

Další sada záložek: s modlitbou na druhé straně, à 4 Kč

Modlitba za politiky, Modlitba snoubenců, Modlitba ve chvílích stresu, Modlitba, když se nic nedaří, a Modlitba papeže Františka k Panně Marii rozvazující uzly.

Vánoční pohledy

6 nových motivů (4 tradiční a 2 „netradiční“), à 5 Kč

Dále Paulínky nabízejí dříve vydané vánoční pohledy v ceně 4 a 2 Kč a vánoční přání s obálkou v ceně 20, 15, 12 Kč a bez obálky za 5 Kč

E-knihy

L. a F. Casadei: Ďáblovi tváří v tvář, zkušenost rodiny pronásledované zlem, 115 Kč

G. Amort: Mocnější než zlo, jak rozpoznávat a přemáhat zlého ducha a vyhýbat se mu, 160 Kč

H. Humardová: Jako laň na výšinách, alegorický román o touze Božích dětí nechat se dovést na výšiny lásky, radosti a vítězství, 120 Kč

H. Humardová: Na horách balzámových, pokračování předeslého titulu, 120 Kč

Objednávejte přes <http://www.paulinky.cz/obchod/eknihy>

Pozvánky

Výstava „58 zlikvidovaných kostelů a kaplí v okrese Most“, Most, do 31. 1. 2015

Oblastní muzeum (Československé armády 1360), úterý–pátek: 9.00–17.00 hodin, sobota–neděle: 13.00–17.00 hodin. Výstava „58 zlikvidovaných kostelů a kaplí v okrese Most“, kterou připravilo Oblastní muzeum v Mostě.

Výstava o staviteli Antonu Möllerovi, Rumburk, do 15. 11. 2014

Muzeum Rumburk (Na valech 401/4), úterý–pátek od 9.00–15.00 hodin. Výstava „Otisky ve zdi a kameni.

Anton Möller, varnsdorfský stavitel a architekt“ se věnuje zajímavému, ne příliš známému českoněmeckému staviteli přelomu 19. a 20. století Antonu Möllerovi, od jehož narození letos uplynulo 150 let. Jeho činnost se mj. soustředila i na církevní architekturu a stal se tak autorem projektů v té době nově budovaných kostelů, z nichž lze zmínit např. kostel sv. Jana Nepomuckého v Českých Budějovicích, kostel sv. Bonifáce v Liberci–Hanychově, kostel sv. Josefa v Rybníšti či kostel sv. Karla Boromejského ve Varnsdorfu. Výstava si však klade za cíl popsat jeho tvorbu v širším rámci, tedy včetně realizací profánní architektury a to zejména ve Varnsdorfu a okolí. Biskupství litoměřické poskytlo pro účely této výstavy digitální kopie plánů kostela v Rybníšti a Římskokatolická farnost–děkanství Varnsdorf pak zapůjčila unikátní model tamního kostela sv. Karla Boromejského.

Kanovnícké nešpory, Litoměřice, 9., 16., 23. a 30. 11. 2014

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

Varhanní koncert, Krásná Lípa, 16. 11. 2014

Kostel sv. Maří Magdalské, 16.00 hodin. Varhanní koncert konaný u příležitosti 25. výročí sametové revoluce. Interpret: Jiří Chlum. Na koncertě zazní skladby G. Frescobaldiho, D. Buxtehudeho, J. S. Bacha, G. F. Händela ad.

Koncert, Liberec-Hanychov, 16. 11. 2014 Kostel sv. Bonifáce, 18.00 hodin. Gospely. Všechny kulturní akce pořádané v tomto kostele jsou benefiční. Výtěžek z dobrovolných příspěvků bude věnován na rekonstrukce a vybavení kostela. www.kostel-hanychov.webnode.cz**Koncert duchovní hudby, Sýčina, 22. 11. 2014**Kostel sv. Václava, 18.00 hodin. Zazní duchovní skladby v podání pěveckého sboru Gospel Voices. Pořádá občanské sdružení Kostel Sýčina. www.kostelsycina.cz**Mše svatá za podporovatele projektu obnovy varhan, Mělník, 23. 11. 2014**

Kostel sv. Petra a Pavla, 9.30 hodin. Mše svatá za podporovatele projektu obnovy varhan. Celebruje generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbyl.

Žehnání nových varhan, Mělník, 23. 11. 2014 Kostel sv. Petra a Pavla, 16.00 hodin. Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant požehná nové varhany v kostele sv. Petra a Pavla v Mělníku. Následuje slavnostní koncert – Aleš Bárta (varhany). www.moosmelnik.cz**Poutní mše svatá, Chomutov, 25. 11. 2014**

Kostel sv. Kateřiny, 17.00 hodin. Poutní mše svatá, následuje beseda R.D. Jiřím Voleským na faře.

Klášteří betlém, výstava, Rumburk, 29. 11. 2014 – 2. 2. 2015

Loreta Rumburk, úterý–sobota od 9.00–16.00 hodin. Klášteří betlém v kostele sv. Vavřince, výstava kostelních jeslíček z roku 1922.

Zahájení adventu, Rumburk, 29. 11. 2014 Loreta Rumburk, 10.00 hodin. Prezentace nově restaurovaných prostor v Loretě. www.loretarumburk.cz**Adventní koncert, Krásná Lípa, 30. 11. 2014**

Kostel sv. Maří Magdalské, 15.00 hodin. Krásnolipský komorní sbor, sbormistr Milan Sudek.

Adventní koncert, Turnov, 30. 11. 2014

Kostel sv. Mikuláše, 15.00 hodin. Pavel Holas – varhany. Na koncertě zazní především vlastní improvizace inspirované obdobím adventu, adventními písněmi, adventní tematikou. Posлуhači zde vyslechnou i drobnější skladby pro sólové varhany od G. F. Händela, W. A. Mozarta a T. Albigoniho.

Adventní koncert, Hodkovice nad Mohelkou, 30. 11. 2014

Kostel sv. Prokopa, 18.00 hodin.

Adventní koncert, Děčín, 30. 11. 2014

Kostel sv. Václava a Blažeje, 18.00 hodin. Děčinský pěvecký sbor. Na koncertě zazní skladby Zdeňka Lukáše, Karla Jenkinse a dalších autorů.

Sbírka na pojištění diecéze

Biskupství litoměřické vyhláší na neděli 30. listopadu 2014 sbírku na pojištění diecéze. Je určena k pojištění veškerého majetku na území diecéze. Tato sbírka každoročně vynesí asi 1/3 nákladů na pojištění, ostatní prostředky je nutné získat z jiných zdrojů.

Nabídka kurzů „PEČUJ DOMA“, Litoměřice

Pečujete o své blízké? Diakonie ČCE pořádá cyklus kurzů „Pečuj doma“ určený laickým pečujícím, starajícím se zejména o seniory. Kurzy probíhají v měsíci listopadu 2014 v Hospici sv. Štěpána v Litoměřicích.

Účastníci kurzů získají potřebné rady a informace, vymění si zkušenosti, prakticky nacvičí ošetrovatelské techniky. Obdrží také soubor příruček k pečování a DVD s instruktážními videi. Cyklus je pro účastníky zdarma. Přihlášky a více informací na tel. 604 283 571, e-mailu michaela.lengalova@diakonie.cz a stránkách www.pecujdoma.cz.**Křesťanské Vánoce**Zveme vás, abyste se zapojili do projektu Křesťanské Vánoce, jehož smyslem je přiblížit duchovní poselství křesťanských Vánoc nejširší veřejnosti. V letošním roce tak máte opět možnost prezentovat adventní a vánoční programy své farnosti prostřednictvím společných webových stránek www.krestanskevanoce.cz.

Do projektu je zapojena katolická církev a křesťanské církve, jež jsou členy Ekumenické rady církví a umožní bezplatně návštěvu kostelů, modliteben a betlémů. Programy není třeba vytvářet nově pro tento účel, jedná se o prezentaci akcí, které běžně v tomto období ve farnosti probíhají – žehnání adventních věnců, roráty, adventní duchovní obnovy, možnost pro svátost smíření, mikulášské besídky, průvody světla, adventní koncerty, půlnoční bohoslužby, živý betlém apod.

Přihlásit se můžete tak, že vyplníte elektronickou přihlášku, kterou naleznete na www.krestanskevanoce.cz v části „Informace a přihlášení“, popř. na e-mailu solnickova@dltm.cz. Garantem duchovního rozměru programů je příslušný duchovní správce farnosti, jenž může administraci stránek pověřit kontaktní osobou.**Stipendia pro křesťanské studenty**

Katolické akademické zahraniční služby (Katholischer Akademischer Ausländer-Dienst / KAAD), stipendijní nadace Německé biskupské konference, nabízí možnost získat stipendia v rámci Programu pro východní Evropu, která jsou mj. financována organizací Renovabis.

KAAD podporuje nadané katolické kandidáty s nízkými příjmy, kteří mají doporučení od katolického kněze. Stipendia jsou určena na studijní a vědecké pobyty všech vědních oborů, ale jen pro laické uchazeče.

Během pobytu v Německu nabízí KAAD také pastorační pomoc. Stipendium si klade za účel podporovat budoucí vůdčí osobnosti, které jsou připraveny přispívat k sociálnímu a hospodářskému rozvoji své vlasti, stejně jako místní katolické církve a pěstovat kontakty v mezinárodní vědecké obci.

Uchazeči musí prokázat znalost němčiny přinejmenším na úrovni B1 a měli by předložit všechny požadované podklady a reference, mimo jiné doporučení od dvou vysokoškolských učitelů nebo vědeckých pracovníků ze své vlasti. Všichni stipendisté KAAD jsou smluvně zavázáni k návratu do své vlasti.

Další informace k programu „Východní Evropa“ najdete na stránkách: <http://kaad.de/stipendien/osteuropprogramm/>.

JABOK - Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická

KVALIFIKACE – PROFESNÍ A OSOBNOSTNÍ FORMACE – KŘESŤANSKÝ ŽIVOT
kurzy pro pracovníky farností, charit, církevních škol i širokou veřejnost**Kurzy celoživotního vzdělávání:**

- Možnosti komunikace ve skupině prostřednictvím hudby, pohybu a výtvarné činnosti (8 hod., 21. 11. 2014)
- Křesťanské kořeny v evropské kultuře (6 hod., 22. 11. 2014)
- Dluhová problematika v praxi sociálního pracovníka (8 hod., 28. 11. 2014)
- Etika a etická výchova pro výuku na základní škole (7 hod., 5. 12. 2014)
- Práce se vztahy dětí ve třídě, v dětské skupině (8 hod., 11. 12. 2014)
- Doprovázení umírajících, jejich rodin a pozůstalých (8 hod., 13. 12. 2014)
- Muzikoterapie pro celostní rozvoj (24 hod., od 10. 1. 2015)
- Biblické inspirace pro sociální práci: o spirituální dimenzi sociálně-pastoračního pracovníka (8 hod., 16. 1. 2015)

KONTAKTPetra Adámková, tel.: 603 330 793, e-mail: cdv@jabok.cz

Co znamená Jabok? Název Jabok je připomínkou biblického příběhu o zápasu Jáкова s Bohem u potoka Jabok (Gn 32, 23-33). Zároveň je také odvozen z počátečních písmen jmen pedagogických osobností Jana Boska a Jana Amose Komenského, v jejichž duchu se nese výuka a celkové poslání školy. Zřizovatelem školy jsou Salesiáni Dona Boska – řeholní společnost katolické církve s celosvětovou působností, jejímž posláním je výchova mládeže.

www.jabok.cz

Nabídka

Karmelitánské nakladatelství

Karmelitánské nakladatelství • Thákuřova 3, 160 00 Praha 6

www.kna.cz • On-line knihkupectví: www.ikarmel.czObjednávky: zasilky@kna.cz, tel.: 384 420 295

Andrea Riccardi

Století mučedníků

A. Riccardi se ponořil do archivu vatikánské Komise pro nové mučedníky a zpřístupnil čtenářům dosud nepublikovanou dokumentaci. Příběhy konkrétních lidí doplněné historickými souvislostmi přináší nová oťresná svědectví o mučednictví křesťanů ve 20. století.

Váz., 552 str., 499 Kč

Nello Scavo

Bergogliův seznam

Kniha pomocí dosud nepublikovaných dokumentů a svědectví odhaluje, jak nynější papež a někdejší provinciál jezuitů zachránil za vojenského režimu v Argentině mnohé životy určené k likvidaci. Podnětem ke vzniku seznamu bylo očerňování papeže Františka po jeho nástupu do úřadu.

Váz., 184 str., 199 Kč

Iva Hothová, Andre Le Blanc (ilustrace)

Komiksová Bible

První ucelené české vydání snad nejpoužívanější verze Bible v komiksovém zpracování na světě. Od roku 1978 vychází ve stále nových vydáních a jazykových mutacích. Zahrnuje 233 biblických příběhů, zjednodušených, ale krásně vstihujících podstatu biblické zvěsti. Kniha je určena všem, již od nejmenších čtenářů.

Váz., 800 str., 599 Kč

Oldřich Selucký

Vzpoua v Assisi

Po dvojdílném úspěšném románu z doby Konstantína a Metoděje přichází Oldřich Selucký s dobrodružným příběhem o nejznámější osobnosti křesťanských dějin – svatém Františkovi. Pro čtenáře od 10–99 let.

Váz., 440 str., 349 Kč

Bratr z Roger z Taizé

Vyvolit si lásku

Stručný průřez životem bratra Rogera (1915–2005), zakladatele komunity v Taizé, který bratři vydali po jeho smrti. Kniha obsahuje řadu fotografií, hlavní text je doplněn úryvky z kondolencí zaslanych do Taizé lidmi z celého světa.

Brož., 144 str., 199 Kč

Paulus Terwite

Bohatství prostého života

Německý kapucín a psychoterapeut se ve své knížce snaží povzbudit čtenáře k tomu zkusit žít evangelium na františkánský způsob a dojít tak ke štěstí, naplněnému Bohem. Jeho cílem je, aby pro dnešní dobu zazářil duch a síla františkánské duchovnosti.

Brož., 104 str., 139 Kč

Adventní TAMMÍM 2014

Arcibiskupský seminář v Praze zve mladé muže ve věku od 15 do 30 let na adventní duchovní obnovu TAMMÍM, která se koná ve dnech 28. – 30. listopadu 2014. Tématem letošního adventního setkání bude synovství.

Hebrejské slovo TAMMÍM můžeme do češtiny přeložit ve významu bezúhonný, totální, naprostý, dokonalý. Snaha být TAMMÍM pro Hospodina by měla být úkolem pro každého křesťana. A k tomu se snažíme přispět i my skrze toto setkání.

Pro účastníky je TAMMÍM jedinečnou příležitostí, kdy mohou opustit každodenní ruch, vypnout mobily, zaklapnout notebooky a ponořit se do modlitby, ticha a naslouchání v klauzuru kněžského semináře. V programu bude také prostor pro společné rozhovory o hledání a prožívání víry jak mezi sebou, tak i s bohoslovci a představenými semináře. Jeho součástí jsou i různé workshopy, sport, společenské hry, zajímaví hosté. Vytváříme tak prostor i pro hledání životní cesty a prohloubení osobního vztahu s Bohem, nabízí se možnost duchovního rozhovoru a svátosti smíření. Je to také velká příležitost poznat nové věřící kamarády a přátele.

Téma bezprostředně souvisí s naléhavou výzvou papeže Františka k vytrvalé modlitbě za rodiny. Nabízený čas duchovního víkendů bude tedy také prostorem pro intenzivní modlitbu za naše rodiny a jejich obnovu.

Za TAMMÍM Tým Miroslav Auxt, seminářista

Místo: Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6, Metro A – stanice Dejvická

Termín: příjezd v pátek 28. 11. 2014 (od 15.30 do 17.20 hodin),
odjezd v neděli 30. 11. 2014 (po 13. hodině)

Informace a přihlášky: www.tammim.spolco.cz, www.arcs.cuni.cz
(uzávěrka přihlášek je 24. listopadu)

Téma: Synovství

Cena: Na pokrytí nákladů se můžete podílet formou dobrovolného příspěvku. I když nemůžete z finančních důvodů přispět, přijedte – peníze by pro nikoho neměly být překážkou k účasti.

Studio Štěpán Radia Proglas

Regionální Studio Štěpán Radia Proglas připravilo na listopad pořad nazvaný **Doksany – kulturní památka**.

O životě svatě Anežky České bylo napsáno hodně a natočeno o trochu méně. Příspěvek z litoměřického studia si klade za cíl informovat posluchače o tom, co může obdarovat z vlastního území a vymezené působnosti. V doksanském klášteře Anežka pobyla u sester premonstrátek jako dítě nejspíš rok a půl. V té době nebyla nejmenší. Jaká je bohatá historie areálu a jeho současný stav, pořad vzhledem k svému časovému vymezení jen napoví.

Interpreti: P. Adrián Pavel Zemek O.Praem. a doksanský průvodce Luděk Maroušek.

Pořad uslyšíme v úterý 11. listopadu 2014 ve 22.00 hodin, jeho reprízu Radio Proglas uvede v pondělí 17. listopadu v 9.30 hodin.

Pořady Studia Štěpán naleznete v archivu vysílání Radia Proglas:
www.proglas.cz/audioarchiv.html

Co vám Studio Štěpán každý měsíc nabízí?

- živé vysílání modlitby nešpor každý čtvrtek (kromě posledního čtvrtka v měsíci)
- živé vysílání modlitby nešpor v pondělí (zatím) 1 x za 14 dní
- možnost živého přenosu modlitby Anděl Páně každou středu
- pořady s hostem 1 x měsíčně
- pozvánky vysílané každou středu a pátek
- reportáže
- šíření DAB poslechu v našem kraji
- nedělní Modlitby rodin
- fungující facebookové stránky studia Štěpán (<https://www.facebook.com/studiostepan>)

Vlasta Klekerová, redaktorka

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá P. Stanislav Příbyl (pribyl@dltm.cz). **Redakce:** Jana Michálová (michalkova@dltm.cz). **Grafická úprava:** Miroslav Zelenka.

Tisk: Tiskárna PRIMA, s. r. o. (zelenka@primatisk.net). **Objednávky a distribuci** zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dltm.cz), tel. (+420) 416 707 535-6

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

Z diáře Mons. Jana Baxanta

- 11. 11. 11.00 hod. Žehnání Svatomartinského vína, hrad, Litoměřice
- 13. 11. 18.00 hod. Svatoanežské setkání, Doksany
- 14. – 16. 11. Svatoanežské jubilejní slavnosti, Praha
- 17. 11. 10.00 hod. Poutní setkání, Cvikov
- 22. 11. 11.00 hod. 350 let královéhradecké diecéze, Hradec Králové
- 23. 11. 16.00 hod. Žehnání nových varhan, kostel sv. Petra a Pavla, Mělník
- 29. 11. 16.00 hod. Žehnání oltáře, kostel sv. Floriána, Krásné Březno
- 30. 11. 17.00 hod. Adventní galakonzert, kostel Nanebevzetí P. Marie, Ústí nad Labem

Z diáře P. Stanislava Příbyla CSSR

- 9. 11. 10.00 hod. Pouť ke sv. Martinu, Liběšice u Žatce
- 9. 11. 15.00 hod. Mše svatá, Horní Police
- 15. 11. 10.00 hod. Oslava svátku sv. Anežky, katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha, Praha
- 16. 11. 15.00 hod. Mše svatá, Horní Police
- 19. 11. 18.00 hod. Mše svatá, Jablonné v Podještědí
- 20. 11. 18.00 hod. Mše svatá, kostel Všech svatých, Litoměřice
- 21. 11. 10.00 hod. Konference o katedrále, Praha – Köln, účast, Praha
- 23. 11. 9.30 hod. Mše svatá za dobrodince stavby varhan, kostel sv. Petra a Pavla, Mělník
- 23. 11. 15.00 hod. Mše svatá, Horní Police
- 23. 11. 16.00 hod. Žehnání nových varhan, kostel sv. Petra a Pavla, Mělník
- 23. 11. 18.00 hod. Večer města Mělníka, Masarykův kulturní dům, Mělník
- 30. 11. 15.00 hod. Mše svatá, Horní Police

Diáře aktuálně na www.dltm.cz

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2014 vyjde deset čísel
- cena 1 ks je 20 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti.

Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na (+420) 416 707 535-6

PŘEDPLATNÉ

Generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbyl na snímku s brněnskými kolegy v krojích

Přednáška diecézního organologa a kampanologa Radka Rejška o varhanách v litoměřické diecézi

Pracovnice litoměřického biskupství s nabídkou propagačních materiálů

Prezentace Biskupství litoměřického na 3. ročníku veletrhu Památky 2014 Praha, 23. – 24. 10. 2014

*Stánek Biskupství litoměřického
K textu na straně 8. Foto: Jana Chadimová, Martin Barus*

Sv. Cecílie, panna a mučednice
vitráž kostela Nanebevzetí Panny Marie v Krupce
22. listopadu, památka

